

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Δέκα ἀρ. 24
(Ἐναντι Στοῦς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπὴν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἔτησίᾳ δραχ. 12 ἑξάμην 6
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 4 Μαΐου 1908.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ", ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑ' ἼΡΟΝ)
Πρὸς ὃν ἀπευθυντέον διὰ πάσαν ἐξ Αἰγύπτου δημοσί-
ευσιν καὶ διὰ πάσαν ἐν γένει ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν τὴν
οὐνταξιν ἢ τὴν διαχείρισιν τοῦ φύλλου.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ" Τῆς Ἱερα. Μνήμη, τοῦ Ἀβέρωφ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΠΛΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ 4 ΜΑΪΟΥ [ΕΚ ΣΕΛΙΔΟΣ 144]

ΤΑ ΟΣΤΑ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΣ

ρου τὸν ἀέρα. Αἱ σημαῖαι ἔλαι ἐκλινον χαι-
ρετίζουσαι τὸ λείψανον τοῦ ἐνδόξου ἀνδρός.
Καὶ τὸ πυροβόλον ἀντήχει διαλαλοῦν εἰς τὰ
Ἑλληνικά πελάγη καὶ τοὺς Ἑλληνικοὺς ἐ-
ρίζοντας τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν τῆς ἐλευθε-
ρας πατρίδος εἰσδεχομένης εἰς τοὺς κόλπους
τῆς πολυφίλητον τέκνον τῆς, τὸ ἀγλάισμα
τοῦ Ἑλληνικοῦ στερεώματος, τὸν Γεώργιον
Ἀβέρωφ.

Τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς ὑπὸ τοὺς κανο-
νιοβολισμοὺς τοῦ «Ν. Μιαούλη» καὶ τῶν ἄλ-
λων πολεμικῶν πλοίων ἡμετέρων καὶ ξένων
ἐνθ' ὅλος ὁ Πειραιεὺς ἐπλημμύρει τὸν λιμένα
καὶ τὴν παραλίαν ἐγένετο ἐν πάσῃ τιμῇ καὶ
μεγαλοπρεπεῖς ἢ ἀποβίβασις ἐκ τοῦ «Ν.Μια-
ούλη» τοῦ ἱεροῦ λειψάνου.

Ἡ Στρατιωτικὴ Νεκροφόρος ἀνέμενε εἰς
τὴν Β. Ἀποβάθραν καὶ ἐπὶ ταύτης τοποθε-
τήθη ὑπὸ τῶν ναυτῶν τὸ φέρετρον. Ἡ στιγ-
μὴ ἦτο κατ' ἐξοχὴν συγκινητικὴ. Στιγμὴ
σιωπηλοῦ πένθους, εὐλαβείας καὶ εὐγνωμοσύ-
νης. Ἡ νεκροφόρος μετ' ἐλίγον βραδυποροῦσα
καὶ ἐν μέσῳ τιμητικοῦ ἀποσπάσματος ἐρίππων
πυροβολητῶν ὑπὸ τὸν ἀνθυπολοχαγόν κ. Μα-
νέτταν διηυθύνθη διὰ Φαλήρου καὶ τῆς Λεωφό-
ρου Συγγροῦ εἰς Ἀθήνας.

Περὶ τὴν 11ην π. μ. οἱ κώδωνες τοῦ Μη-
τροπολιτικοῦ ναοῦ πενθίμως κρούμενοι ἐσή-
μαναν τὴν προσέγγισιν τῆς νεκροφόρου. Ἦδη
πλῆθος λαοῦ ἐπλήρου τὴν πρὸ τοῦ Ναοῦ πλα-
τείαν, τὸ ὅποιον ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς νεκροφόρου ἀ-
πεκαλύφθη εὐλαβῶς χαιρετίζον τὸ ἀπαράμιλλ-
ον τῆς πατρίδος τέκνον. Ὁ Μητροπολίτης
μετὰ τοῦ λοιποῦ Κλήρου ἠψύλογησε τὸ σεπτὸν
λείψανον, τὸ ὅποιον ἐτέθη ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ
τοῦ Ναοῦ στηθέντος ἱκρίου, ἐλαδρόσου καὶ
ὀλοπρασίμου ἀπὸ τὰ ἐν σχήματι σπηλαίου δια-
τεθέντα φοινικιοειδῆ.

Καὶ ἡ μεσημέρεια τῆς Κυριακῆς ἐπῆλθεν
ὡσεὶ ἡν Μεγάλῃς Παρασκευῆς μεταμεσημέρεια.
Αἱ ὥραι σιγηλαὶ καὶ γλυκερῶς πένθιμοι. Εὐ-
λαβῆς ψίθυρος διεχύνετο ἀπὸ μυριάδων στομά-
των εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ καὶ τιμῆς
πρὸς τὸν ὑπέροχον πατριώτην. Ἄρωμα λα-
τρείας πρὸς τὴν ἰδανικὴν μορφήν ἐνός κατ' ἐ-
ξοχὴν μεγαλοφυοῦ Πανελλήνιος ὑψώνετο πρὸς
τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἀκροπόλεως.
Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν συνέρρεεν πανταχέθεν.
Λαὸς Πανελλήνιος. Ἴνα τὸ ὕστατον χαιρε-
τίση ἐκείνον τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα πληροὶ τὴν
πατρίδα πᾶσαν, τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά ἐνέκλειε
τὴν πατρίδα πᾶσαν! Naί! Ἦτο λιτανεία, ὄχι
ἀπλῶς νεκρικὴ πομπή, ἐκείνη τὴν ὁποίαν ὁ
λαὸς τῶν Ἀθηνῶν σύσσωμος ἐν τῇ εὐγενείᾳ
τῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ προητοίμασε εἰς τὸ ἱε-
ρὸν τοῦ Ἀβέρωφ σκῆνωμα.

Καὶ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐκρούοντο
πενθίμως. Καὶ οἱ φανοὶ τῆς πόλεως ἐπενθη-
φόρου. Καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου τὸ καυστι-
κὸν κατ' ἐκείνας τὰς ὥρας τὰ λαϊκὰ πλήθη
εὐλαβῶς συνωθούντο. Ἡ μεγαλοπρεπὴς στρα-
τιωτικὴ παράταξις, τὸ πλῆθος τῶν ἐπισήμων.
Ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν Βασιλο-
παιδῶν, τῶν στεφάνων ἢ φαντασμαγορικῆ πα-
ρέλασις, ἀλλὰ προπαντὸς ὁ κατ' ἐξοχὴν βα-
θὺς καὶ εἰλικρινὴς καὶ ἐνθουσιώδης λαϊκὸς χρω-
ματισμὸς τῆς ἀλημονήτου διὰ τὰς Ἀθήνας
πομπῆς τοῦ Ἀβέρωφ ἐσημείωσαν τὸν φωτεινό-
τερον καὶ ἐξαισιότερον σταθμὸν εἰς τὴν ἐκδή-
λευσιν τῶν εὐγενεστέρων ἰδεῶν τοῦ ἔθνους
καὶ ἀπεκρυστάλλωσαν εἰς ἀσυλλήπτου κάλ-

Ἡ στρατιωτικὴ νεκροφόρος μετὰ τὸ λείψανον τοῦ Ἀβέρωφ ἐκκινουσα ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀθήνας.
(Φωτ. κ. Α. Γαζιάδου).

Ἡ νεκροφόρος φέρουσα τὸν Ἀβέρωφ διερχομένη διὰ Φαλήρου τὴν πρωίαν
τῆς Κυριακῆς. (Φωτ. κ. Χ. Δημητρακοπούλου).

λους εἰκόνα τὴν ὑπέροχον εὐγένειαν καὶ τὴν
ἀκατάβλητον δύναμιν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς,
οἷα ἐδένει τὰ στηθῆ τοῦ Ἀβέρωφ!

Περὶ τὴν 4ην μ. μ. ὥραν εὐθὺς ὡς κατέ-
φθάσεν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν ὁ Βα-
σιλεὺς μετὰ τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ βασιλο-

παιδὸς Γεωργίου ἤρχισε ψαλλομένη κατα-
κτικώτατα ἢ ἐπιμνημόσυνο ἀκολουθία χρο-
στατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μετὰ τῶν
Συνοδικῶν καὶ πλῆθος ἱερέων καὶ εὐθὺς μετὰ
τὴν ἀκολουθίαν ὁ κ. Λιμπρίτης, ὁ ἐκ τῶν
ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου, ὁ
συνεδεύσας τὸ ἱερὸν λείψανον ἀπ' Ἀλεξαν-
δρείας καὶ παραδώσας αὐτὸ εἰς τὴν Ἑλληνι-

κὴν Κυβέρνησιν προσέβη ἠσπάζθη τὴν χεῖρα
τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν θέ-
σιν του ἐξεφώνησε πρῶτος τὴν κάτωθι ἐμπνευ-
σιένην προσφώνησιν τὴν ἀπὸ τόσον βαθύ αἰ-
σθημα φιλοπατρίας παλλομένην, καὶ τόσον ἀ-
ριστοτεχνικῶς λαξεύουσιν τὴν μεγάλην τοῦ
Ἀβέρωφ μορφήν.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ
κ. ΛΙΜΠΡΙΤΟΥ

Μεγαλειότατε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα,

Κύριε Πρόεδρε, Κύριοι Ὑπουργοί,

Καθήκοντος εὐλαβοῦς ἐκπλήρωσις εἶνε
ἡ ἐξαίρετος τιμὴ, ἣν ἀπένευμεν εἰς τὴν
μνήμην τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου ἢ
Κυβέρνησις τοῦ ἔθνους, ἀποστείλασα βα-
σιλικὸν πολεμικὸν πλοῖον, ἵνα ἀνακομιθῆ
εἰς τὴν γῆν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος τὰ ἱερὰ
ἐκείνου ὄστα.

Ἴδου πρὸ Σοῦ, Μεγαλειότατε, τῆς κο-
ρυφῆς τοῦ ἔθνους, πρὸ Σοῦ, οὐτινος ἢ
καρδία περικλείει ὄλους τοὺς πόθους καὶ
τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ, ἰδοὺ προσάγονται τὰ ὀ-
στὰ τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ, ἀνακομιζόμε-
να ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάν-
δρου, ἵνα ἀποτεθῶσιν εἰς τὴν γῆν τοῦ Πε-
ρικλέους, ὡς ἱερὰ παρακαταθήκη τοῦ Ἑλ-
ληνισμοῦ, ὡς δείγμα τοῦ ἰδανικοῦ, ὅπερ
παρέλαβεν ἀπὸ τοῦ Πανελληνίου ἐκείνων
πνεύματος ὁ ἀείμνηστος Ἀβέρωφ καὶ ὅ-
περ ἐνέπνευσε τοῦτον καθ' ἅπαντα αὐτοῦ
τὸν βίον ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δράσεώς του,
λαλῶν ἐν αὐτῇ τῇ καρδίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἔθνους ἔχω ἄρα γε ἀνάγκην νὰ ὑπομνήσω
πῶς ὁ ἀπλοῦς ἐκείνος καὶ ἀπείριστος ἀνὴρ
ὁ πλήρης ὁμως ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς

φιλιτάτης ημών Πατρίδος, πώς ηγήνησε τὸ πρὸς ταύτην καθήκον τοῦ Ἑλλήνος, πὼς ἐγένετο παράδειγμα ἐξυπηρετήσεως τῶν ἰδανικῶν, ἅτινα ὀφείλουσι οὐ μόνον νὰ πληρῶσιν τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοισιν παντὸς Ἑλλήνος, ἀλλὰ καὶ νὰ πρόκεινται ὡς φάρος ὁδηγὸς ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος ἀγῶνι ;

Ἔμεις πάντες εἶθε μάρτυρες τῶν ἔργων, ἅτινα ἐξετέλεσεν ὁ θαυμάσιος οὗτος Ἑλληὺν ἐμπνεόμενος ὑπὸ λελογισμένης καὶ ἀκραίφφου φιλopatρίας καὶ με ἀπαλλάσσετε τῆς ὑποχρεώσεως νὰ κατονομάσω αὐτά.

Μετὰ παλλομένης καρδίας ὁ ἀποβλέπωσιν εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἢ τε παροῦσα καὶ ἢ μέλλουσα γενεά, παράδειγμα δὲ ταῦτα προθέμενοι ὁ ἀγωνίζονται ὡς ἐκεῖνος ἐν ἱερῇ ἀμίλλῃ ὑπὲρ τῆς κραταιώσεως καὶ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἀλλὰ τί λέγω; Αὐταὶ αἱ ἔνδοξοι τῆς πάλαι Ἑλλάδος γενεαὶ ἀνοίγουσαι τὰς ἀγκάλας αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς σήμερον καὶ τείνουσιν αὐτῇ τὴν χεῖρα διότι τὸ πνεῦμα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τὸ πνεῦμα τοῦ Περικλέους εὐρίσκουσιν ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, ὅπερ ἀνεμαρμάρωσεν ἢ φιλοπα-

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

«Τοῦ ἐπιφανεστάτου πολίτου καὶ μεγάλου τῆς Πατρίδος εὐεργέτου, τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ τῆ ἐπινύσει τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως παραλαμβάνουσα τὰ ὅσα ἢ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, εὐλαθῶς σπεύδει νὰ ἐκφράσῃ πρὸ αὐτοῦ τὸν πρὸς τὸν ἱερὸν αὐτοῦ μνημὴν ἀμείριστον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θαυμάσιον καὶ τὴν τοῦ σύμπαντος Ἔθνους ἀξίον εὐγνωμοσύνην ἀνθ' ὅσων ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ μεγαλοεργίας του ψυχῇ διενεχθή καὶ ἐπραξε. Τα ὅσα ταῦτα κατατιθέμενα ὑπὸ τὸ ἐλαφρὸν χῶμα τῶν Ἀθηνῶν θέλουσι παραμείνει εἰς διαρκῆς προσκύνημα εὐγνωμονούσης φυλῆς ἵνα ἐν τοῖς μητρικοῖς κόλποις τῆς ἑλληνικῆς γῆς ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐφεξῆς παρακολουθῶσιν τῶν ὁμοθῶν τὸς παλμούς καὶ τοῦ Ἔθνους τὰς τύχας.

Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἐκάλυψεν αὐτὰ ἐν φιλοξένου γῆς προπεμπόμενα ὑπὸ παρικίης τιμῆς ἐκεῖ τὸ ἡμέτερον γένος καὶ μετὰ βαθυτάτης πάντοτε συγκινήσεως τὰς τοῦ σπυτοῦ πατριώτου ὑπὲρ αὐτῆς ἀνεξαντλήτους ἀγαθοεργίας, σάφους δὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ὑπὲρ οὗ ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ τοσαύτην ἐπεδείξατο μεγαλοδωρίαν ἐκόμενος αὐτὰ ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου

κ. Δ. Λάμπρος ἐξ ἐνόματος τῶν ἀθλητικῶν καὶ γυμναστικῶν σωματείων ἐξέφώνησε τὸδε τὸ ἐγκώμιον εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀθανάτου Ἑλλήνος.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΡΟΥ

«Καταθέσατε ἐλαφρὰ εἰς τὴν περιλήμενην γῆν τῆς Ἀττικῆς τὴν ὀστεοδόχον λάρνακα τὴν ἐγκλείουσαν τὰ λείψανα τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ. Εἶνε ὁ νεκρὸς τῆς Ἑλλάδος ὅλης ὁ ὑποδέχεται σήμερον ἢ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ὑπερπόντιον, κομιζόμενον ἐκ γῆς ξένης, ἀλλὰ φίλης, ἢ τις εἶχε κρύψει αὐτὸν φιλοστόργως ὡς ἄλλοτε ὑπεδέχθη ἐπιστρέφον εἰς τὴν πατρίδα τὸ θνητὸν σκῆνωμα τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου καὶ τὸ τοῦ Ἀδμαντίου Κοραῆ.

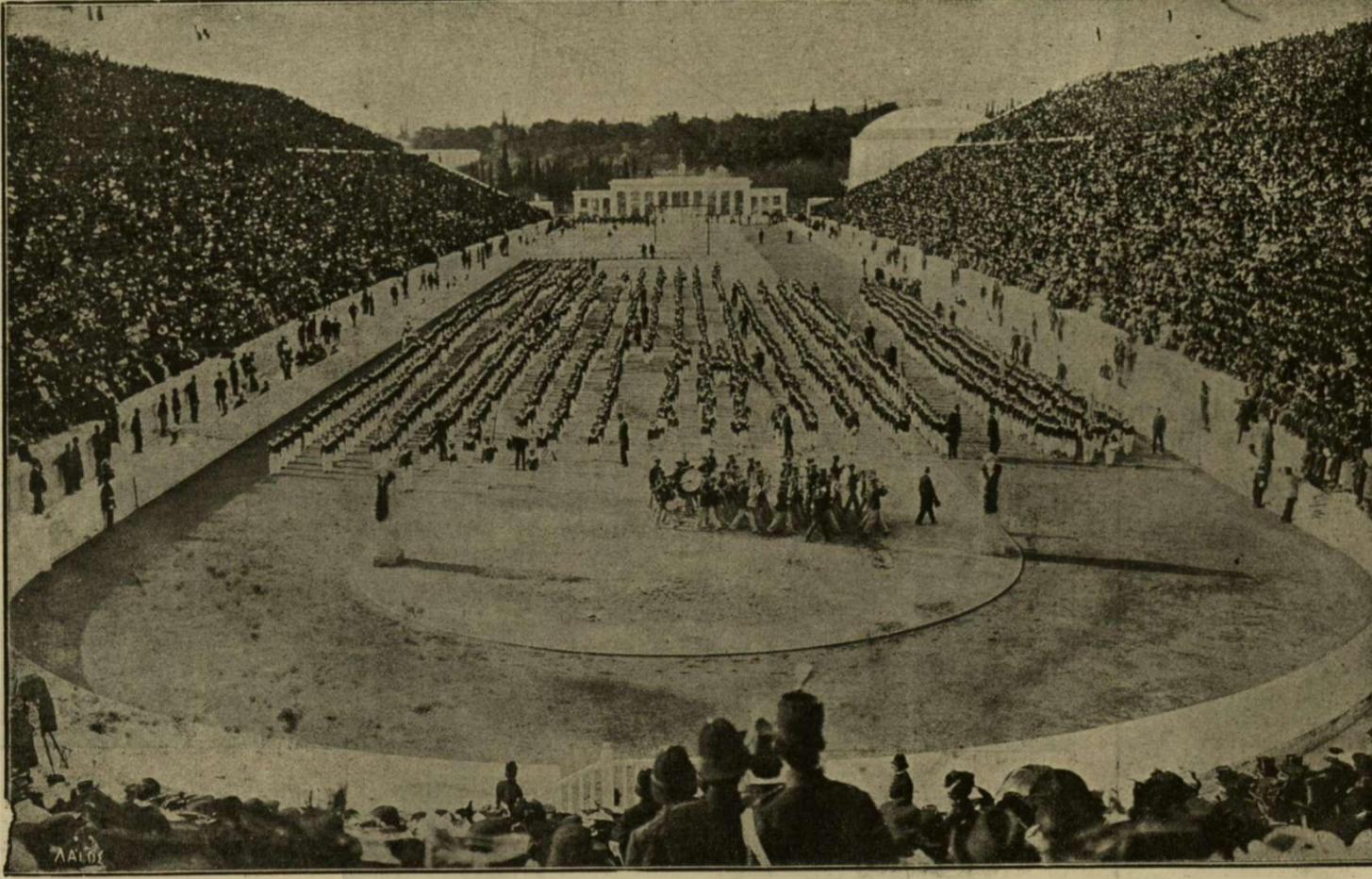
Ἐδῶ ἀνήκουσιν ὅλοι ἐκεῖνοι, ὧν ἡ καρδία ἐπαλλεν ὑπὲρ ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἰς ἡμᾶς ὁ ἔδω ἀνῆκει εἴπερ τις καὶ ἄλλος ὁ νεκρὸς τοῦ ἀνδρός, ὅστις με δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς συνήθιζε πίντοτοτε νὰ λέγῃ εἰς πάντα πλέοντα πρὸ τὴν πόλιν τῆς Ἀθηνᾶς τὸ παροιμιώδες του ἐκεῖτο καὶ γλυκὺ : **Χαιρετᾶτε μου τὴν Ἑλλάδα. Χαιρετᾶτε μου τὰς Ἀθῆνας.**

Εὐεργετῶν ἀπὸ πλήρων θυλάκων, ἀλλὰ περιφρονῶν καὶ ἀποστέρων τοὺς διθυράμβους καὶ τὰς ἐπευρημίας, δὲν ἠθέλησεν ὁ μέγας ἀλλὰ μετρίωφρον βλαπτὸς τοῦ Μετσόβου νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου τῶν Ἑλλήνων ὅπως μὴ περιθωβῆσῃ τὰ ὅσα αὐτοῦ ἢ βοή

ἐν αὐτῇ ὡς φιλόστοργος υἱός. Ὑπῆρξεν ὁ ἐλευθερίας νομῶστολος ὁ παρασκευάσας τὴν γωνίαν ἐκείνην τῆς εὐάνδρου Ἡπειροῦ διὰ τῶν γνωστῶν δώρων πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς προόδου του.

Ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἡ δευτέρα του πατρίδα, εἶδεν αὐτὸν πλουτοῦτα καὶ πλουτιζόντα, ἀνακουφίζοντα ἀφιλονεικτικῶς τοὺς πενομένους, γινόμενον προστάτην τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν. Ἀλλὰ καὶ περιέβαλεν αὐτὸν διὰ τοῦ σεβασμοῦ αὐτῆς καὶ τῆς λατρείας, ὅτε εἶδε πηγυύοντα τὴν ἐθνικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ σεμνοῦ του οἴκου, ὅτε ἀπέβη ὁ χορηγὸς τοῦ ἐθνικοῦ πατριαρχείου, ὁ οἰκοδόμος τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων, ὁ δωρητὴς τῆς ὑγιεινῆς τῶν νοσοῦντων, ὁ πρόεδρος, ὁ θησαυροφύλαξ, ὁ πατήρ, ὁ σωτήρ τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος. Ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου μετωχετεύθη ἀνὰ σύμπασαν τὴν Ἀγρυπτον ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν τιμίαν συναλλαγὴν καὶ ἢ ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, αἱ δὺς ἀκλόνητοι στόλοι, ἐρ' ὧν ἐπαγίωθη ἢ τιμὴ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἢ ἀκένωτος φιλοπατρία τῶν Ἑλλήνων τῶν πλουτιζομένων ἐν τῇ γῇ τοῦ Φαραῶ.

Ἀλλὰ πέραν τῆς γενετήρας καὶ πέραν τῆς γῆς, ὅπου ἢ εὐφυῆς συνιυζομένη μετὰ τῆς τιμῆς μετεβάλλετο εἰς τὰς χεῖράς του εἰς χρυσόν, ὑπῆρξεν ἢ μεγάλη πατρὶς ἐνσαρκουμένη εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου τῶν ἐλευθέρων ἅμα καὶ τῶν ἀλυτρώτων, εἰς τὴν πόλιν τὴν ἀντιπρόσωπον καὶ ἐντολοδόχον τῶν ἀνεμνήσεων, τῶν πόθων καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ

«Ἡ χρυσαῖα νεολαία» τοῦ Ἔθνους εἰς τὸ ἀναμαρμάρωθὲν Σταδίον.

τρία τοῦ Ἀβέρωφ, νέον στενὸν καὶ ἀδιάρρηκτον σύνδεσμον τῆς ἀρχαίας μετὰ τῆς νέας Ἑλλάδος, τῆς μιᾶς καὶ ἀδιαίρετου Ἑλληνικῆς Ἐθνότητος, μετὰ τὰ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἀντάξια τῶν προγόνων ἠρωϊκὰ κατορθώματα τῶν πατέρων ἡμῶν, κατὰ τὴν ἔνδοξον ἀνάστασιν τοῦ γένους.

Ἡ μεγάλη ψυχὴ τοῦ Ἀβέρωφ, σικριτῶ καὶ ἀγάλλεται, Μεγαλειότητε, ἐν τοῖς οὐρανόις ὁ ὁμοῖς ἐπὶ ταῖς τιμαῖς ὧν ἠξίωσας τὸ ἐπίγειον αὐτοῦ σκῆνωμα, καὶ πρὸ τοῦ Θρόνου τοῦ Πλάστου δέεται Αὐτῷ ἵνα ἀξιώθῃς πολλὰ νὰ ἐπιδείξῃς εἰς τὸν κόσμον τέκνα τῆς Πατρίδος ὡς ἐκεῖνον.

Γεώργιε Ἀβέρωφ, ἀγλαΐσμα τοῦ Ἐθνους, τὸ ἔργον Σου ἄς ἐμπνεύσῃ εἰς πάντα Ἑλληνα ὁπουδῆποτε γῆς ἂν εὐρίσκηται, φιλοπατρίαν, οἷαν Σὺ εἶχεν καὶ ὀραῖσιν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος οἷα ὑπῆρξεν ἢ Σὺ.

Καὶ νῦν ἄς ἀποτεθῶσι τὰ ἅγια αὐτοῦ ὀστά εἰς τὸ μνημεῖον ὅπερ ἠθέλησε νὰ τῷ ἀνεγερθῇ εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀκραίφφου ἀγάπης, ἢν ἔτροφε ζῶν πρὸς τὸ κλειδὸν τῶν Ἀθηνῶν ἄστου, πρὸς τὴν καρδίαν ταύτην τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Αἰωνία Αὐτοῦ ἢ μνήμη».

Ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου τοῦ κ. Διμηρίου καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως τούτου ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Καλογερόπουλος ἀπαντῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἶπε τὰ ἑξῆς :

ροῦ ἐδάφους τῆς πατρίδος ὡς τιμαλγῆς κειμήλιον τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ. Τα ὑπὸ τὰς σημαίας τέκνα τοῦ Λαοῦ παρατεταγμένα ἀποδίδουσι τὰς τιμὰς πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἐν τῇ θερμῇ ἀρσώσεται πρὸς πᾶν τὸ Ἐθνικὸν διανοήθη ἐν ἀρετῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπιστήμῃ νὰ καταστήσῃ διαπρέποντας τοὺς ἀξιωματικούς του Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, σύμπασα δὲ ἢ τῆς πρωτεύουσῆς τοῦ Κράτους μαθητιῶσα νεολαία μετὰ τοῦ λαοῦ εὐλαθῶς ἀποκαλύπτεται πρὸ τῆς μνήμης ἐκείνου, ὅστις ἐν ζωῇ ἀναμαρμάρωσας θαυμάσιον τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ μνημεῖον, τὸ Παναθηναϊκὸν Σταδίον, ἀνεκάνισε τὴν κολυμβήθραν, ἐν ἢ αἱ γενεαὶ πρώωρισται νὰ βαπτίζωνται εἰς τὰ νάματα τῶν εὐγενεστάτων τοῦ ἔθνους ἡμῶν παραδόσεων. Δίκαιος οὕτω τελεῖται φόρος εἰς μέγαν τοῦ ἔθνους εὐεργέτην καὶ σπεπόντως ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος εὐγνωμονούσης στεφανοῦται ἢ ἀρετῇ ἐξόχου αὐτῆς τέκνου, οὗ ἢ ψυχῇ ὑπὲρ τὴν πατρίαν γῆν περιπταμένη καὶ ἀμεταπτώτως πρὸς τὸ ἰδεῶδες, ὅπερ ἀείποτε ἐνέπλησεν αὐτὴν ἀτενίζουσα, ἕνα καὶ μόνον ἐφεξῆς αἰσθάνεται πόθον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐάνδρου γενετήρας.

Διὰ τῶν εὐχῶν τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ δεόμενοι ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ τετιμημένου πατριώτου, δεηθῶμεν συγχρόνως τῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ πραγματώσεως τοῦ πόθου, ὅστις ἐθέρμανε τὴν μεγάλην καρδίαν του μέχρι τελευταίας αὐτοῦ ἀναπνοῆς.

Εὐθὺς δὲ μετὰ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

τοῦ δικαίου πίντων θυματμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Καὶ ὅμως ὑπῆρξεν ὁ μέγιστος δημότης τῶν Ἀθηνῶν, ὁ δικαῖος, ὁ ἀξιώθεις τοῦ ἀργυροῦ στεφάνου τοῦ δήμου, οὗ ἕκαστον φύλλον ἐκπροσωπεῖ καὶ μίξ πρὸς τὰς Ἀθῆνας μεγάλην δωρεάν. Ἀλλ' ὑπῆρξεν οὐκ ἥττον ὁ μέγας πολίτης τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, τῆς τὸ εἰδῶλον ἀπέστειλεν ἐνώπιον τῆς φωτεινῆς του διανοίας, καὶ πρὸ τοῦ εἰδῶλου τούτου κτέθετεν ὁ μεγάλοπλουτος τοὺς θησαυροὺς τῆς πατριωτικῆς του καρδίας καὶ τὸν πλοῦτον τοῦ διὰ τοῦ ἰδῶτος τιμίας ἐργατίας βεβρεγμένου βελαντίου.

Ἀπὸ τῆς Μαρεώτιδος μέρης τῶν δρυμῶνων τῆς πατρίδος Ἡπειροῦ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ μέχρι τοῦ Πηνειοῦ ἐπεδαψιλεύθησαν αἱ μεγαλοδωρίαὶ αὐτοῦ οἰνεῖ μαρμαρίνου σελίδες εὐρυτάτου πατριωτικοῦ προγράμματος.

Πράγματι, ἂν ριψώμεν ἐν βλέμμα εἰς τὰ καθιδρύματα τὰ ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντα, ἢ προστατευθέντα, ἀνευρίσκομεν τὴν ἰδέαν τῆς πατρίδος ἀναλυομένην εἰς τὰς κυριωτάτας τῶν ἐκφάνσεων αὐτῆς, ἐκδηλουμένην διὰ μνημείων ἢ κληροδοτημάτων, ἀναποκινωμένων πρὸς τὰς διαφόρους ἀνάγκας ἢ ὀφείας τοῦ ἐθνικοῦ βίου.

Εἰς τρεῖς δ' ἐστίας συγκεντρῶται ἢ πατριωτικὴ αὐτῆ τοῦ Ἀβέρωφ δ' ἄσις ὑπὸ τὰς ποικιλωτάτας τῶν μορφῶν, εἰς τὸ Μετσόβον, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρεια, εἰς τὰς Ἀθῆνας.

Τὸ Μετσόβον εἶνε ἢ ὀρεινὴ καλιὰ, ἐξ ἢς ἀνεπέτασεν εἰς τοὺς εὐρεῖς ἑλληνικοὺς ἀέρας τὰς πτέρυγας ὁ ὑψηλότης αὐτοῦ φιλοπατρίας. Τὴν γενετήριαν ἐκείνην ἠθέλησε νὰν δεῖξῃ ὁ Ἀβέρωφ ὑπὸ τὰ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, σώζουσαν τὰ κειμήλια τῆς παντοῦ θρησκείας καὶ τῆς ἰδνικῆς γλώσσης, διὰ τοῦ νοσοκομείου τῆς ἐκκλησίας, τῶν σχολείων, ἅτινα ἐγκατέσπειρεν

γένους ὅλου. Ἡ πόλις αὐτῆ τῶν Ἀθηνῶν ἢ ἐκπροσωποῦσα τὴν μεγάλην πατρίδα ὑπῆρξεν ἢ διὰ βίου μνηστῆ τοῦ ἀνύμφου πρεσβύτου, ἢ ἐρωμένη ἢ ἠγάπησε χωρὶς νὰ γνωρίσῃ. καὶ ἔλατρευσε χωρὶς κᾶν νὰ προσῖδῃ. Καὶ εἰς αὐτὴν ἐδωροφρεῖ ὁ γηραιὸς καὶ δὺσερως τραπεζίτης ἐπὶ δεκαετηρίδας ὅλας ἀντὶ μνηστρων κειμήλια περιβλεπτα ἐνδὴν βασιλείας.

Ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων περιενέδυσεν σήμερον πενήμιως τῆς πόλεως τὰς ὁδοὺς διότι δὲν ὑπάρχει γωνία τῶν Ἀθηνῶν μὴ ἐνθυμίζουσα διὰ περικαλοῦς μεγάρου τὸ ὄνομα τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ.

Αἱ μηχανικαὶ τέχναι, αἱ εἰκαστικαὶ, ἢ μουσικὴ, ἢ γυμναστικὴ, ἢ γεωργία, ἢ εὐνομία, ἢ στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ ἔθνους δίκην ἄλλων Μουσῶν ἀναγεννηθειῶν διὰ τῆς πνοῆς καὶ τοῦ χρυσοῦ του περιστοίχισαν σήμερον τὴν σορὸν του καὶ κατέθηκαν ἐπ' αὐτὴν τοὺς στεφάνους των καὶ ἐκφράζουσι διὰ τῶν ἀσθενῶν μου χεῖλων τὴν ἄληκτον αὐτῶν εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν μέγαν εὐεργέτην.

Πενθεὶ τὸ Πολυτεχνεῖον, τὸ καλλιμάρμαρον μέγαρον, ἐν ᾧ ἔδωκεν ὑπαρξιν καὶ στέγην καὶ πόρους εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν μηχανικῶν καὶ εἰκαστικῶν τεχνῶν ἢ φιλοπατρία τοῦ Ἀβέρωφ, συμπληροῦσα καὶ ὑπερευδοκιμοῦσα τὰς δωρεὰς θύο ἄλλων γεναίων τοῦ Μετσόβου τέκνων, τοῦ Τσιτσά καὶ τοῦ Στουράρα. Μεθ' ὁποῖς ὑπερφηνεῖς αἱ ὀρεσίβιοι τοῦ Μεττόβου βλέπουσιν ἐπ' τῇ μητροπόλει τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐπιγεγραμμένον Μετσόβιον χρυσοῖς γράμμασιν ἐπὶ ἐπιτυλίῳ τὸ μέγα οἰκοδόμημα, ὅπερ ἐδώρησαν εἰς τὸ ἔθνος τὰ τρία μεγάλα τῆς μικρᾶς καὶ δουλευούσης αὐτῶν ὀρεινῆς γωνίας τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος.

Πενθεὶ τὸ Ὀδεῖον, ὅπερ ἀνετίθασεν εἰς νέαν ζωὴν ἢ ἔμμουσος ψυχῇ τοῦ Ἀβέρωφ, δικαίως

ποθήσαντος να συνεργήση εις την ανύψωσιν και εξευγένισιν του έθνους δια της καλλιτεργείας της μουσικής, ήτις ανυψώνει και φρονηματίζει ψυχάς.

Πενθεί ή Γεωργία ανυμνησκομένη του υπέρ ίδρύσεως και συντηρήσεως Γεωργικής Σχολής εν Δαρίση κληροδοτήματος του μεγαλοδωρου προστάτου, οστις, εϊπερ τις και άλλος ήδύνατο να εκτιμήση την πλουτοπαραγωγόν δύναμιν της γεωργίας, άτε πολύ μέρος του ίδιου πλούτου συγκομίσας εκ της καλλιτεργείας μεγάλων εν Αιγύπτω κτημάτων.

Πενθεί το Έρθεβίον, το εύκοσμον σωφρονιστήριον των ανηλικων, όπερ ώκοδόμησε θέλων να συντελέση εις την παγίωσιν της ευνομίας εν τη πατρίδι και ποθών ν' αποδώη εις την πολιτείαν σώφρονας και ακηλιδωτους από των ρύπων της μετά κοινών κακούργων προστριβής τους εν νεαρή ηλικία πταισάντας προς την τάξιν και τους νόμους.

Άλλά δεν ήθέλησεν ο Άβέρωφ να προστατεύση και να εξάρη το έθνος μόνον νοσηλεύμενον, εκπαιδευόμενον, έμπορευόμενον, γεωργούν καλλιτεχνούν.

Έφαντάσθη αυτό και στρατευόμενον νικηφόρως. Ως δ' εστήριξε την Κρήτην δάκνουσαν τους χαλινούς της δουλείας, ως ενέθάρρυνε δια των δωρεών του το έθνος, επιβαλλόμενον να διεκδικήση δια πολέμου τα δίκαιά του, εύτως επέδειξε την πεποιθήσιν αυτού περί της ανάγκης της στρατιωτικής παρασκευής δια της οίκοδομήσεως της Στρατιωτικής Σχολής και του κληροδοτήματος χάριν ναυπηγήσεως και συντηρήσεως του πλοίου εκείνου όπερ θ' αποτελέση την εθνικην φρουρίδα, ήτις θα στεγάση την Άβερωφειον Ναυτικήν Σχολήν.

Δια τουτο πενθοῦσι σήμεραν μετά των λοιπών εθνικων καθιδρυμάτων του Γεωργίου Άβέρωφ και ή Στρατιωτική Σχολή και ή Ναυτική Σχολή των δικίμων, εξ ών θα βλαστήσωσιν οι εκδικηταί της αύριον.

Ίδου το μέγα πρόγραμμα του Άβέρωφ, το εκδηλούμενον δια των δωρεών αυτού και κληροδοτημάτων, δι' ών επεζήτησεν την ανόρθωσιν του έθνους δια της έμπορίας και γεωργίας, των γραμμάτων και των κλών τεχνών, της ευνομίας και της παρασκευής των στρατιωτικων δυνάμεων του ελληνισμού.

Τόν ελληνισμόν δε τουτον τον άδρυνόμενον, δια των μεγάλων εκείνων ιδεών, τον μήμονα του παρελθόντος και παρασκευαστήν του μέλλοντος εν τη λευκή όπτασία, ήν μόνον όνειροπόλος θα ήδύνατο να αναπολήση, άνέστησεν αντί χρυσοῦ χιωνώδη καταβίβασας τα ιδεώδη του αρχαίου κόσμου εις τον νέον, μεταγγίσας το Πεντελικόν εις το Στάδιον, μαρμαρώτας μέρος αυτής της εθνικής ψυχής, απλώτας παρά τους έρχθας του Άριστού την μεγαλειότεραν κόνιστραν, εν ή οι άριστοι της ρώμης και του κάλλους διαγωνίζονται υπέρ του κοτινου προάγγελου μεγαλειότερων εν εύρύτερω σταδίω εθνικων νικών ως οι αρχαίοι Όλυμπιονίχαι. Δια τουτο με στεφάνον δάφνης εστεφάνωσε χθές ή Επιτροπή των Όλυμπιακων Αγώνων τον μέγαν Όλυμπιονικην φρουρόν του Σταδίου.

Ίδου δια τί πενθοῦσι σήμερα αι Μούσαι και αι Τέχναι, οι Νόμοι και το Στράτευμα. ή Ηπειρος και ή Έλλάς όλη.

Άλλά το πένθος αυτών δεν εϊνε κοπετός και οϊμωγή, έχει τι το γλυκύ και ενερμόνιον, ως αι παραστάσεις των αρχαίων αττικων αγαγώνων, και εϊνε ανάμικτον προς χαράν επί τη αποδόσει του πεφιλημένου τέκνου της πατρίδος εις την γην όπου ανήκει. Αί Άθηναι εύκολποῦνται νεκρόν τον νυμφίον, όν δεν ήτύχησαν να περιβάλλωσι ζύστα δια της στοργής της πόλεως και του γένους.

Το σκάφος το κομισάν τον πολύτιμον νεκρόν από της Αιγύπτου εις την γην των Άθηνων μάς ενθυμίζει την αρχαίαν εκείνην αθηναϊκήν ναυαρχίδα, ήτις, φέρουσα τον νεκρόν του Κίμωνος, εκηκολούθει ήγουμένη του στόλου του μεγάλου προς τους βρεβάρους. Καί ως οι Άθηναίοι υπό την στρατηγίαν του νικηφόρου νεκρού ενίκων νευμαχοῦντες και πεζομαχοῦντες εν τη Σαλαμίνι της Κύπρου, εύτως ο «Μιαούλης» μετήγαγεν εις τας Άθηνας εκείνον οστις και νεκρός εκηκολούθει αντιπροσωπεύων την Έλληνικήν νίκην, θρίαμβον της ελληνικής φιλοπατρίας.

Ο Βασιλεύς μετά των βασιλοπαίδων κατόπιν άμέσως ανεχώρησαν εκ του Ναού και μετ' ελίγον ή εξαίσια πομπή έσηματίζετο υπό τα πένθημα έμβατήρια των μουσικων και των σαλπύγγων, τας πενθίμους κωδωνοκρουσίας και τους κρότους των πυροβόλων. Προηγούντο δύο έλαι ήπικου. Κατόπιν διπλή σειρά μεγαλοπρεπών στεφάνων φερομένων υπό ναυτών.

Ο Σταυρός και τα εξαπτέρυγα, αι σημαίαι των συντεχνιών. Κατόπιν οι αξιωματικοί κ.κ. Κορδογιάννης και Μαλοκίνης κρατούντες τον άργυρόν στεφάνον, τον όποιον ο Δήμος Άθηναίων είχε προσφέρει εις τον Άβέρωφ κατά την τέλεσιν των Όλυμπιακων αγώνων. Οί μαθηταί κατόπιν της Στρατ Σχολής των Εϋελπίδων και Υπαξιωματικων και οι Ν. Δόκιμοι και ο Κληρος μεθ' ο το φέρετρον βασταζόμενον εν αρχή υπό ναυτών τεθην κατόπιν επί της στρατιωτικής νεκροφόρου συρόμενον υπό μελανειμονούντων ήππων. Εϋθός κατόπιν οι εκ των συγγενων του Άβέρωφ κ.κ. Άβέρωφ Ζωανόπουλος, Πανάγος άσκησις, ο Πρωθυπουργός και οι λοιποί επίσημοι. Εϊπετο

Ο άνδριάς του Άβέρωφ εις το Γυμνάσιον Άλεξανδρείας.

δε άναρίθμητον πλθος λαού, ενθ' εκατέρωθεν ή πομπή εκλείετο υπό στρατ. γραμμής. Ούτω βραδείως βαίνουσα ή πομπή εξαίσια δια τον κόσμον και την επιβλητικότητα αυτής διέσχισε την όδον Έρμού, την πλατείαν του Συντάγματος και δια της όδου Φιλελλήνων εις το Νεκροταφείον όπου εφθασε περί την 6 1/2 μ.μ. ώραν. Αί Άθηναι όλοι είχαν κατακλύσει τας όδούς, ώραιότατον δε ήτο το θέαμα των κατά μήκος της όδου Άναπαύσεως λόφων κατελιημμένων και εύλαθως παρακολουθούτων της πενθίμου πομπής την ανέλιξιν.

Το μεγαλοπρεπές μαρμάρινον μωσαλιείον, του όποιου ώραιαν εικόνα δημοσιεύομεν εις την α' σελίδι, εγάνετο υπό τον καιαισθητως πράσινον στολισμόν του, αποπνέοντα γλυκύ άρωμα και δρῶσον. Ο συνωστισμός περι το μνημείον ήτο μέγιστος. Μετά τας τελευταίας τας τελευταίας τότε εύχας της Έκκλησίας ο Δήμαρχος κ. Μερκούρης και πριν ή το σεπτόν λείψανον κατατεθη εις την τελευταίαν του κοινοκίαν εξεφώνησε τον εξής ώραιον επιτάφιον λόγον.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Εϊνε υπερήφανος και περιχαρής ή πόλις των Άθηνων, εν τη όποιά ουδέποτε δύει ο ήλιος της δόξης, δεχομένη σήμερα εις τους εύγενεις κόλπους της τα όσα του μεγάλου τέκνου της Έλλάδος Γεωργίου Άβέρωφ.

«Εϊς την ήραν ταύτην γην των ιστορικων θαυμάτων και μεγαλείων ανήκον αθηναίως τα λείψανα του Έλληνος τουτου, οστις επηρύξησε την αίγλην και τους θησαυρούς της, ιδρύσας εν αυτή μνημεία άντάξια της λαμπρότητος και της αθανασίας της. Εϊναι δε ταυτα εξ εκείνων άτινα δεν έχουνσιν ανάγκην ρήτορος ή ποιητου δια να ζήσωσιν εις τον αϊώνα, ουδέ τέχνης τιнос άλλης ίνα σωθώσιν εκ της λήθης και της εθοράς.

Τα έργα του Γεωργίου Άβέρωφ, υπέρτερα πάσης εύγλωττίας και πανηγυρικής επιδείξεως έχουνσιν ιδίαν φωνήν, ήτις κηρύντει τρανώς την μεγαλοπρέπειαν αυτών και την χρησιμότητα, και ίδιον φως, όπερ καταυράζει το ύψος αυτών

και το κάλλος, εϊνε έργα, άτινα διηγούνται άφ' έαυτων την μεγαλοφροσύνην, την έλευθεριότητα και το υπέροχον πρακτικόν φρόνημα του δημιουργού των.

Η πατρίς θα σεμνύνεται δια την άρετήν του τέκνου της τουτου, άλλ' ή κεφαλή και ή καρδιά της, ή πόλις αυτή του Περικλέους και του Ηροδότου του Άττικού, θα φυλάττη και θα κοσμή τον τάραν του μετ' εξαίρετου στοργής και εύγνωμοσύνης, διότι ενταυθα έσπειρε τους θησαυρούς της πλουσιωτάτης ψυχής του ως εν κοινή του Πανελληνίου εστία, και την προσφιλή ήμων πρωτεύουσαν εξέλεξεν ως όργανον κατάλληλον προς διάδοσιν της ύψηλής και πρακτικής εθνικής παιδείσεως, ήτις υπήρξε πάντοτε ο φλογερός πόθος και ο ένδομυχος σκοπός της φιλοπατρίας και μεγαλοψυχίας του.

Οφείλεται τῷ όντι εις την σεπτήν σκιάν του ή βασιλική και δημοτελής πομπή αυτή και δεξίωσις, διότι όπου και αν στρέψωμεν τα βλέμματα απολαύομεν των εύεργασιών του, θαυμάζομεν τα ήχνη της μεγαλοπραγμοσύνης του και αισθανόμεθα των ήγεμονικων χειρών του την γόνιμον δύναμιν και εύλογίαν. Δεν εκόσμησε μόνον την Έλληνικήν ταύτην μητρόπολιν δια πολυτίμων και χρησιμωτάτων ιδρυμάτων, άτινα θα μείνωσιν διαρκείς βωμοί δημόδους τιμής αυτού και λατρείας, άλλ' έδωκε και περιβλεπτα παραδείγματα και μαθήματα αγάπης προς το Έθνος, ούτινος οι πόθοι και τα δικαιώματα εθερμαινον και ανεπτέρουν βαθύτατα την καρδίαν του. Πιστόν αυτής κάτοπτρον εϊνε και αυτή ή διαθήκη του, εις την όποιαν διαλάμπει κατ' εξοχήν ή φιλοστοργία του προς την πατρίδα και ο ζήλος του προς την προαγωγήν αυτής και την κληρονομικήν αποκατάστασιν.

Δικαιώς αυτή καυχάται δια τοιοῦτο μεγαλεπήβολον τέκνον της και δικαίως αποδίδει εις αυτό σήμερα τας ύψιστας τιμας και χάριτας: διότι ο Γεώργιος Άβέρωφ και δια του βίου και δια των πράξεών του απέδειξεν ότι το γνήσιον Έλληνικόν πνεύμα, το δρῶπον άνεκαθεν χρυσοῦς στεφάνους και βραβεία νίκης και έντός και εκτός της Έλλάδος, ζή ανέριον και ένεργόν, οι δε καρποί αυτού ένεσχύ-

ουσιν όσημέραι την προσδοκίαν της τελείας εθνικής ήμῶν αναστάσεως και αναβλαστήσεως κατά τους διακαείς πόθους των υπέρ αυτής πάντοτε αγωνισθέντων ήμῶν πατέρων».

Και με τας τελευταίας λέξεις ή λάρναξ κατεβίβάσθη έλαφρά εις την κρύπτην, ενθ' ή συγκίνησις των παρισταμένων κατά την στιγμήν εκείνην ήτο μέγιστη. Καί ενθ' το πυροβόλον έβρόντα όλίγον πέραν από του λόφου και αι ακτίνες του δόντος ήλίου έχρῶσαν την επί κορυφής του μαυσωλείου μαρμαρίνην του Άβέρωφ μορφήν ή προσφιλή των Άθηνων γη εδέχετο μετα στοργής και θαυμασμού έσαει το σεπτόν αυτού σκήνωμα.

Η αντίφώνησις του κυβερνήτου του «Ν. Μιαούλη» κ. Τουπάζη άπα τῶντος εις την προσφώνησιν του κ. Λουδ. Λιμπρίτου παραλαμβάνοντος τα όσα του Άβέρωφ εις την αποβάθραν Άλεξανδρείας.

Καίτοι συνήθως, τα πατριωτικά αισθήματα του Έλληνος, του κακή μοίρα καταδικασμένου να διαβίη εν μαρσμούδει καταστάσει, παρουσιάζουσιν φάσιν ύπνωτικου ήφαιστειου, ούτινος τα εν αυτώ συσσωρευμένα μέταλλα εισέει δεν ετάκησαν, ποσάκις εν τούτοις ο γούς ήμῶν ήφνούμενος υπεράνω του όμιγλώδους τουτου όρίζοντος δεν άνεθάρρησεν βλέπων εκ πάντων των σημείων αυτού παρουσιαζόμενα άτομα εκ τοιοῦτου άκραιφνούς πατριωτισμού διαφλεγόμενα, ώστε τα πάντα να όσιν έτοιμοι όπως θυσιάσωσιν εις τον βωμόν της φιλάτης αυτών πατρίδος.

Ο ήρωας των ελληνικων θαλασσων Μιαούλης μετ' όποιας αγαλλιάσεως ήθελε πληροφρονηθῆ ότι και εν οίς χρόνους ζώμεν δεν έπαυσαν παρουσιαζόμενοι Κοντουριώται, ήτοι μεγαλόφρονες άνδρες, ούτινες αν δεν δρέπωσι δια της σπάθης των δάφνας, όπως οι ήρωες εκείνοι, ουχ ήτιον ποιούντες χηρῶσιν του δια της μεγαλοφυίας των αποκτηθέντος μεγάλου αυτών πλούτου πολυειδώς ευεργετώσι την φιλάτην αυτών πατρίδα. Έκτακτον δε παράδειγμα τοιούτων διακεκριμένων προς την πατρίδα θυσιών παρουσιάζει ο προκειμένος αιδίμως Άβέρωφ ούτινος Ηρώδης ο Άττικός και ο μεγαλήβουλος Περικλής πάνν ζηλοτύπως θα βλέπωσι το παρὰ την Ακρόπολιν των εκ βάθρων άνεγερθέν πάλλευκον Στάδιόν του.

Το και' έμε υπερήφανος λογιζομαι δεχόμενος επί του υπό την κυβερνησιν μου πλοίου τα λείψανα του μεγατίμου Άβέρωφ όπως εγκλιθεθώσιν εις γην δι' άφθόνων ποτισθένσαν αιμάτων προς άνάκτησιν της έλευθερίας και ευνομίας της.

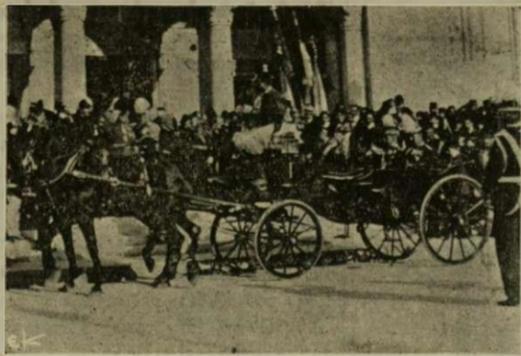
Εάν δεν εσταθή δυνατόν μεγάλη του Έλληνισμού ευεργέτα, να έλθης ζών εις την Ελλάδα όπως Σν μὲν θαυμάσης τα έργα Σου και ήμεις τον εργάτην αυτών, ελθθ τοδλάχστον όπως παρ' αυτά τιθέμενος δια μόνης της αναφωνήσεως του όνόματός σου προκαλούμεν τον σεβασμόν των μεταγενεστερων των παρὰ το μωσωλείον σου διερχομένων, «ο Άβέρωφ».

Ο κ. Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

«Ο κ. Ν. Ιωαννίδης, εις των εκτελεστων της διαθήκης, από νεαρῶς δε ηλικίας Γραμματεῦς του μακαρίτου Άβέρωφ μέχρι του θανάτου τουτου, δεν ήδυνήθη να παρακολουθήση τα όσα του πεφιλημένου αυτού προϋσταμένου ένεκα νόσου ήτις κρατεί αυτόν εν τῷ οίκῳ του.

Η στρατιωτική Σχολή των Εϋελπίδων και των Υπαξιωματικων. (Φωτ. κ. Σ. Παπασιδρου).

Ο Βασιλεύς ἀπερχόμενος ἐκ τῆς Μητροπόλεως

Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν πρὸ τῆς ἐκφορᾶς εἰς τὴν Μητρόπολιν
(Φωτογραφία κ. Δ. Λεμπροπούλου).

ΚΡΗΤΗ — ΑΒΕΡΩΦ

Μετὰ τὸ Μετσοβον ὅπου ἐγεννήθη, τὴν Ἀλεξανδρείαν ὅπου ἐδρασε καὶ ἀνεδείχθη ζῶν, τὰς Ἀθήνας ὅπου ἀναπαύεται καὶ ὅπου ὁ πατριωτισμὸς τοῦ ἔλαβε τὴν ὑψηλοτέραν πτῆσιν καὶ τὸ ὄνομα τῆς Κρήτης ἔχει θέσιν εἰς τὸ πανηγυρικὸν τοῦτο φύλλον. Πρὸς τὴν Κρήτην ὡς πρὸς πολυπαθὴ θυματέρα ἐστράφη πάντοτε φιλοστόργως ἡ καρδιά καὶ ἡ μεγαλοδωρία τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ.

Καὶ ἐὰν δὲν ἠτύχησε νὰ ἴδῃ ἐλευθέραν τὴν Ἑλληνικὴν Μεγαλόνησον, ἀλλὰ τὸ ἀπνουν σκῆνωμά του διερχόμενον προχθὲς τὸ Κρητικὸν πέλαγος ἔλαβε τὰς θωπείας τῆς ἀνοιξιᾶτικης αὔρας τῶν ἡρωϊκῶν βου-

Η ΧΡΥΣΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΒΕΡΩΦ

Ζῶν ὁ Γεώργιος Ἀβέρωφ ἐδαπάνησε τὰ ἐξῆς περίπου ποσὰ εἰς εὐποιίας ὑπὲρ τοῦ ἔθνους.

1ον. Διὰ τοὺς δύο ἀνδριάντας Ρήγα τοῦ Φερραίου καὶ Γρηγορίου τοῦ Πατριάρχου, τῶν μεγάλων ἐθνομαρτύρων, πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Πανεπιστημίου φρ. 80,000.

2ον. Διὰ τὴν περαιώσιν τοῦ Πολυτεχνείου, ὀνομασθέντος κατ' αἰτησίαν του «Μετσοβείου» ἄτε ὀφειλομένου εἰς τοὺς τρεῖς ἐκ Μετσοβου τῆς εὐάνδρου Ἡλείου Στουρνάραν, Μ. Τσοσίτσαν καὶ αὐτόν, τὸν Ἀβέρωφ φρ. 500,000.

3ον. Διὰ τὴν στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων φρ. 1,300,00.

4ον. Διὰ τὸ Ἐφηβεῖον Σωφρονιστικῶν Φυλακῶν, τῶν νεαρῶν καταδίκων μετὰ ἐπιπλώσεως φρ. 540,000.

5ον. Διὰ τὴν ἀνακαίνισιν καὶ ἀναμαρμάρωσιν τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου, φρ. 1,300,000.

6ον. Εἰς ἐκδοσιν βιβλίων καὶ ὑποστήριξιν συγγραφέων φράγκα 100,000 περίπου.

7ον. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ: δι' ἀπόσβεσιν τοῦ ἡμίσεως τοῦ χρέους τῆς Ἑλλήν. Κοινότητος φρ. 250,000.

8ον. Δι' ἀνέγερσιν τοῦ Ἀβερωφείου Γυμνασίου φρ. 350,000.

9ον. Δι' ἀνέγερσιν τοῦ Ἀβερωφείου Παρθεναγωγείου φράγκα 375,000.

10ον. Εἰς προικοδότησιν αὐτῶν ἐνόσω. ἔξη ἀνὰ λίρ. 900 ἐτησίως, μέχρι τοῦ θανάτου του φρ. 225,000 περίπου.

1,300 ἑλληνοπαῖδες καὶ ἴσος ἀριθμὸς κορασίων λαμβάνουσι τελείαν ἐκπαίδευσιν ἐν ταῖς Σχολαῖς τῆς Ἑλλήν. Κοινότητος.

11ον. Εἰς τὴν Κοινότητα Μετσοβου, τὴν πόλιν τῆς γεννήσεώς του, ἐχορήγει ἐτησίως τὸ πρῶτον μὲν λίρ. 900 βραδύτερον δὲ λίρ. 1100. Δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς φρ. 700,000 τὸ ποσὸν ὅπερ ζῶν ἐχορήγησεν εἰς τὴν Κοινότητα Μετσοβου διὰ Σχολεῖα, ἰατροῦς, φαρμακείον, κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν ὁδῶν, γεφυρῶν, ραῶν καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων.

12ον. Πολλὰ χρήματα ἐδαπάνησε κατὰ τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας τῆς Κρήτης τοῦ 1866—8 καὶ τοῦ 1896. Τὸ δαπανηθὲν ποσὸν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς φρ. 500,000.

13ον. Ἰκανὰ ἐδαπάνησεν ἐπίσης πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἀυτοκεφάλου Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας κατὰ τὰ ἔτη 1867—1870.

14ον. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπεστήριξε συγγραφεῖς, ἐδαπάνησεν εἰς ἐκδοσιν βιβλίων, εἰς ὑποτροφίας πολλῶν σπουδαστῶν κ.λ.π. Ὑπῆρξε δὲ ὁ πρῶτος εἰς ὅλας τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας μὴ φειδόμενος θυσιῶν.

ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ

15ον. Μετὰ τὸν θάνατόν του, διὰ τῆς διαθήκης του, ἀφοῦ ἰκανοποίησεν εὐρέως πάντας τοὺς συγγενεῖς του, εἰς μὲν τὴν Ἑλλήν. Κοινότητα Ἀλεξανδρείας ἐκληροδότησεν ἀγροτικὸν κτήμα ἀξίας περίπου φρ. 2,900,000 ἀποφέρον εἰσόδημα λιρῶν 5,500 ἐτησίως πρὸς διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Σχολείων τῆς Κοινότητος.

16ον. Διὰ Γεωργικὴν Σχολὴν, ἰδρυομένην ἐν Λαρίσση φράγκα 750,000.

17ον. Διὰ ναυπήγησιν καταδρομικοῦ περὶ τὰ 4,000,000 φρ.

18ον. Πρὸς περαιώσιν τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου περὶ τὸ ἓν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον.

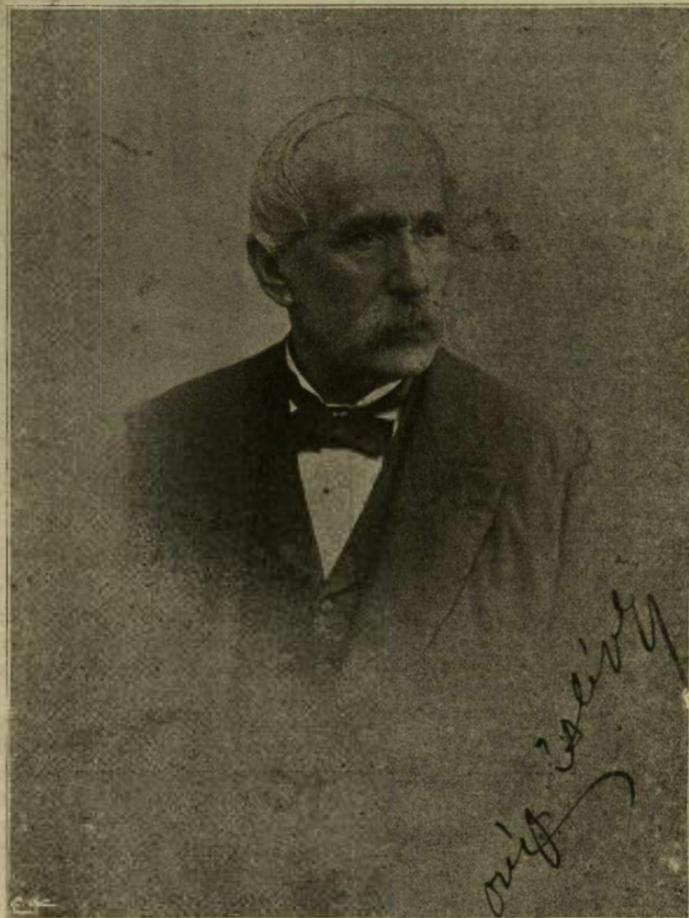
19ον. Διὰ τὸ Ὁδεῖον φρ. 750,000.

20ον. Διὰ τὸ Πολυτεχνεῖον πρὸς περαιώσιν οἰκοδομητικῶν καὶ διακοσμητικῶν ἔργων καὶ εἰς προικοδότησιν αὐτοῦ περὶ τὰ 1,125,000 φράγκα.

21ον. Εἰς τὸ αὐτὸ πινακοθήκην ἐξ ὀγδοήκοντα ἐλαιογραφῶν, ὧν τινες μεγάλων τεχνιτῶν, ἐκτιμηθεῖσαι εἰς φρ. 100,000 περίπου.

22ον. Εἰς τὴν Κοινότητα Μετσοβου πρὶε τὸ ἓν ἑκατομμύριον καὶ διακοσίας χιλ. φρ.

Ἦτοι ἐν συνολῷ περὶ τὰ 20,000,000 φρ. χρ. πλέον ὀηλ. τῶν τριάκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν!

Ο Βασιλεύς, ὁ Αἰάδοχος, ὁ βασιλόπαις Γεώργιος ἐξερχόμενοι τῆς Μητροπόλεως μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον ἀκολουθίαν. Φωτ. κ. Χ. Δημητρακοπούλου

νῶν ἐλευθέρων πλέον. Διότι κατ' εὐτυχὴ συγκυρίαν κατὰ τὴν στιγμήν καθ' ἣν τὸ εὐδρομικὸν «Μιαούλης» διήρχετο πρὸ τῆς Κρήτης αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις εἶχον ἀνακοινώσει καὶ ἠτοιμάζοντο νὰ ἐκτελέσωσι τὴν ἀπόφασίν των νὰ ἀποσύρωσι τὰ εὐρωπαϊκὰ στρατεύματα, ὡς προάγγελον γεγονὸς τῆς Ἐνώσεως.

Καὶ ἀνεπαισθήτως ἡ πράξις αὕτη ὑπῆρξεν ὡς ὑψιστος χαιρετισμὸς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου πρὸς τὸν πανελλήμιον ἄνδρα

ὁ ὁποῖος τοσοῦτον ἠγάπησε τὴν Κρήτην, καὶ ὁ ὁποῖος νεώτερος Ἡρώδης ἐπανέφερεν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον μίαν πνοὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου.

Καὶ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὸ πανελλήμιον εἰς τὴν μνήμην τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ μνημόσυνον, ἡ ἡρωϊκὴ Κρήτη ἠνωσε τὸν φόρον τοῦ σεβασμοῦ καὶ ἐγνωμοσύνης της μετὰ τὴν κραυγὴν τῆς ἀνατελοῦσης Ἐλευθερίας.

Ὁ Σταχυολόγος

Γενική ειρών τῆς ἐκφορᾶς εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ (Φωτογραφία κ. Ξανθοπούλου)

Ἡ ἐκφορὰ τοῦ λειψάνου διὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Οἱ μαθηταὶ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν καὶ τῶν Δοκίμων (Φωτογραφία κ. Ξανθοπούλου.)

ΑΒΕΡΩΦ

Ἄπ' τοῦ Σταδίου τὴν ἀγκαλιὰ
σκιά δαφνοστεφανωμένη
μὲ τ' ἀνεμόρριχτα μαλλιά
ἴσα πρὸς τ' ἄγαλμα πηγαίνει.

Καὶ σταματῶντας ἐλαφρὰ
κι' ἀθύρῃ καθὼς τ' ἀγέρι
σφίγγει μὲ φιλικὴν χαρὰ
τὸ πέτρινο τοῦ Ἀβέρωφ χέρι.

— Καλῶς σ' ἐδέχτηκα! Χρυσῶ
τ' ἀχνάρια σου θὰ μένουν πίσω...
Χρόνια καὶ χρόνια περισσὰ
σ' ἐπρόσμενα νὰ ξαναζήσω

Μέσ' στοῦ Σταδίου τὴν ἀγκαλιὰ
τὴν κρύα, τὴν ἄψυχη, τὴν ἄδεια,
γιὰ χρόνια ἢ δόξα μου ἢ παλῆ
ἐξεψυχοῦσε στὰ ρημάδια.

Νέκρα ἐβασίλευε σ' αὐτὸ
ποῦ ἀλλάλαξε ἡ χαρὰ μιὰ μέρα,
καὶ μοναχὰ τὸ βογγητὸ
τῆς δόξης μου ἄκουε ἀπὸ πέρα.

Ἦρθες, καὶ κάποια ἀναπνοὴ
ἀπ' τὴ ζωὴ τὴν περασμένη
ἐσκορπίσε μιὰ νέα ζωὴ
ποῦ ἀθάνατη θὲ ν' ἀπομένῃ.

Καλῶς σ' ἐδέχτηκα! Γλυκὸς
θὲ γάλα ὁ ὕπνος σου μαζὶ μου...
Ἔγώ εἰμαι Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς
Καὶ σὺ εἶσαι ἡ δευτέρα ψυχὴ μου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΚΑΙ Ο ΑΒΕΡΩΦ

Ὅλιγοὶ ἴσως γνωρίζουσι τὴν ἱστορίαν
τῆς συμπληρώσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀβέρωφ
ἀναμαρμαρώσεως τοῦ Σταδίου. Ἐπὶ τῇ εὐ-
καιρίᾳ ταύτῃ δεόν αὐτὴ νὰ γνωσθῇ ἵνα καὶ
ἐκ τούτου μᾶθῃ ἀκόμη τὸ ἔθνος ὅποια ὀρθὴ
κρίσις καὶ εὐγένεια αἰσθημάτων ἐκίνει
τὴν χεῖρα τοῦ Ἀβέρωφ εἰς τὰ ἐθνικά του
ἔργα.

Ἐπὶ τῆς μετὰ τὸν πόλεμον α'. κυβερ-
νήσεως Θεοτόκης ὁ Ἀβέρωφ ἔγραψεν ἐπι-
στολὴν πρὸς τὸν κ. Θ. Λιμπρίτην, τὸν ἐκ
Τυρνάβου ἐπιφανῆ πολιτευτὴν, δι' ἧς
διετύπωνε τὴν ἀξίωσιν ὅτι τότε μόνον θ'
ἀνελάμβανεν τὴν δαπάνην τῆς συμπληρώ-
σεως τῆς ἀναμαρμαρώσεως τοῦ Σταδίου
διὰ τὴν Κυβέρνησιν ἢ θελε ἐπιτύχει παρὰ τῆς
Βουλῆς τὴν ψήφισιν νόμου περὶ ὑποχρεω-
τικῆς γυμναστικῆς εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα τοῦ

Οἱ ἐπίσημοι ἔξωθεν τῆς Μητροπόλεως ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκφορᾶς. Εἰς τὸ μέσον ὁ κ. Θεοτόκης
συνομιλεῖ μὲ τὸν Βουλευτὴν Τυρνάβου κ. Λιμπρίτην
(Φωτ. κ. Σ. Παλασίου).

Κράτους διότι, ὡς ἔγραψεν ἐν τῇ πρὸς τὸν
κ. Λιμπρίτην ἐπιστολῇ του, ἡ ὁποία ὑπῆρξε
καὶ ἡ τελευταία του εἰς Ἀθῆνας σταλείσα,
δὲν ἐπεθύμει ἀναμαρμαρῶν τὸ Στάδιον
γὰρ στολίσει μόνον τὰς Ἀθῆνας ἀλλὰ ἵνα τὸ
Στάδιον κρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία τῆς σω-
ματικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ψυχικῆς ἀναπλά-
σεως τοῦ ἔθνους. Ὁ κ. Λιμπρίτης ἀνε-
κοίνωσεν ἀμέσως τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἀβέρωφ
πρὸς τὸν κ. Θεοτόκη καὶ πρὸς τὸν
τότε ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Ἀθ. Εὐτα-
ξίαν, οἱ ὅποιοι ἀσμένως ἀνέλαβον τὴν ὑπο-
χρέωσιν τῆς ψηφίσεως τοῦ περὶ γυμναστι-
κῆς νόμου. Καὶ ὁ νόμος συνλαθῆς ὑπὸ
τοῦ κ. Εὐταξία ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἐπιτρο-
πῆς, ἧς μέλη ἦσαν καὶ ὁ κ. Λιμπρίτης καὶ
ὁ φείμνητος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
Ζαγκογιάννης ἐψηφίσθη ταχέως. Ὡς δὲ
μᾶς ἔλεγεν ἐσχάτως ὁ κ. Εὐταξίας ἡ ψήφισιν
τοῦ νόμου αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ περὶ ἀρχαιο-
τήτων ὀφείλετο εἰς τὸν φείμνητον Δηλιγιάν-
νην δειχθέντα εὖνον χάριν εἰς τὴν μεσολά-
βησιν τοῦ κ. Θ. Λιμπρίτου.

ΤΟ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΒΕΡΩΦ

Εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἔμπνευσιν τοῦ ἐ-
πιφανοῦς ἐκ Τυρνάβου πολιτευτοῦ καὶ συν-
ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ κυρίου Θεο-
δώρου Φ. Λιμπρίτου ὀφείλεται τὸ περικαλ-

λὲς ἀποστῆλον μνημεῖον εἰς τὴν μαρμα-
ρίνην τοῦ ὁποίου ἀγκάλην ἐναπετέθησαν
τοῦ Ἀβέρωφ τὰ λείψανι ἀντάξιον τῆς
ἐθνικῆς μορφῆς καὶ τῆς ποιητικῆς ψυχῆς
τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου. Ἄλλ' ἂν
ἡ ἐξωτερικὴ παράστασις τοῦ μνημείου μὲ
τοὺς φρουροὺς λέοντας εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἐ-
πιβάλλουσα, ἀλλ' ὁ ἐσωτερικὸς μαρμάρινος
διάκοσμος αὐτοῦ μὲ ἀναγλύφους τοὺς ἀγ-
γέλους συνώθουμένους εἰς τὴν ἐπὶ τῆς μαρ-
μαρίνης ταινίας ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνόματος
«Ἀβέρωφ» προκαλεῖ βαθεῖας κατανύξεως
αἰσθημα καὶ ἐλέγχει ἐξόχως ἀβρὰν καὶ μον-
οικὴν τὴν ψυχὴν τοῦ ἐμπνευσμένου καὶ δια-
κεκριμένου λαξεντοῦ τοῦ τάφου τοῦ μεγά-
λου τῆς Ἑλλάδος τέκνου.

Ο κ. Α. Φ. ΛΙΜΠΡΙΤΗΣ
ΠΑΡΑ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ

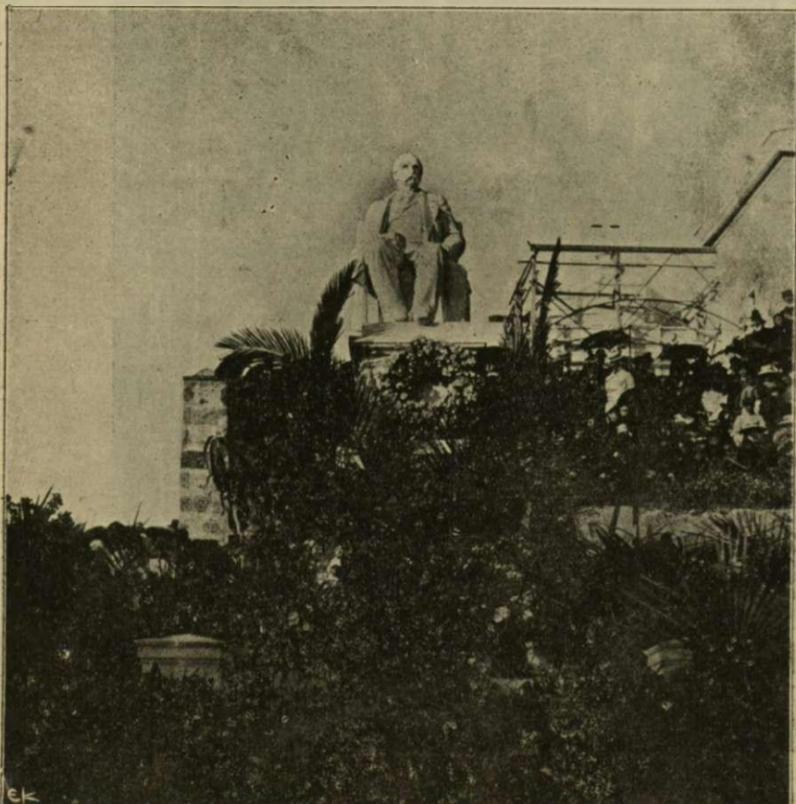
Ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας διαπρεπῆς δικη-
γὸρος, ὁ ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης Ἀβέρωφ,
κ. Α. Φ. Λιμπρίτης, ἐγένετο προχθὲς δεκτὸς
εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν παρὰ τῷ Βασιλεῖ, ὁ
ὁποῖος ἐκράτησεν αὐτὸν ἐπὶ πολλὴν ὥραν
μετ' ἐνδιαφέροντος διαπυθνανόμενος παρὰ
τοῦ κ. Λιμπρίτου τὰ περὶ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ
Ἑλληνισμοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ἔργον τοῦ
Ἀβέρωφ ὑπῆρξε τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀντικεί-
μενον τοῦ Βασιλικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἡ

Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μάλιστα ἐν σχέσει πρὸς τὰ
ὑπὸ τοῦ Ἀβέρωφ εἰς τὸ ἔθνος ἐν γένει
κληροδοτηθέντα πρὸ καὶ μετὰ θάνατον
ποσά, αὐτὰ φθάνουν τὰ 20 ἑκατομμύρια
παρετήρησε. δικαίως ὅτι τὰ ἑκατομμύρια
αὐτὰ ἦσαν εἰς χρυσόν, ὃ ἐστὶ ὅτι τὸ σύνολον
εἰς ὄραχ. ὑπερβαίνει τὰ 30 ἑκατομμύρια.

Ἡ Α. Μ. ἀνεκοίνωσεν ἐπίσης πλήρης
χαρᾶς πρὸς τὸν κ. Λιμπρίτην, ὅτι αἱ Λυ-
νάμεις ἐδήλωσαν πρὸς τὸν κ. Ζυτμὴν ἐν
Κρήτῃ, ὅτι ἀπεφάσισαν ν' ἀποσύρωσι τὰ
στρατεύματά των ἐκ τῆς Μεγαλονήσου βαθ-
μηδὸν ὥστε νὰ τελειώσῃ ἡ ἀποχώρησις των
ἐντὸς τοῦ ἔτους. Ἀνέγνωσε μάλιστα ἡ
Α. Μ. πρὸς τὸν κ. Λιμπρίτην ὀλόκληρον
τὸ τηλεγράφημα ὅπερ εἶχε λάβει παρὰ τοῦ
κ. Ζαῖμη.

Ο κ. Μ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ

Μετὰ τοῦ κ. Α. Λιμπρίτου ἐκτελεστοῦ τῆς
διαθήκης, συνώθησε ἐξ Ἀλεξανδρείας τὸ λεί-
ψανον τοῦ ἀειμνήστου Ἀβέρωφ ὡς ἀντιπρόσω-
πος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινοῦτητος καὶ ὁ κ.
Μικὲς Συναδίνος, ἀντιπρόεδρος τῆς Κοινοῦτη-
τος, φυσιογνωμία κατ' ἐξοχὴν συμπαθῆς καὶ
ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπιλέκτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ
τῆς Αἰγύπτου, ἀπολαύων τιμῆς καὶ σεβασμοῦ
ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν κύκλων.

Τὸ Μανσωλεῖον τοῦ Ἀβέρωφ καταστόλιστον. Ὅλιγον πρὸ τῆς ταφῆς.
(Φωτογραφία κ. Παλασίου).

Φοιτήτριαι τοῦ Πολυτεχνείου εἰσερχόμεναι εἰς τὴν Μητρόπολιν κατὰ τὴν δέξιαν.
(Φωτ. κ. Δ. Λεμπροπούλου).

ΤΟ ΜΕΤΣΟΒΟΝ

Αξιότιμη κ. Συντάκτα,

Παρακαλώ ύμᾶς, ἵνα εἰς τὸ ἐκδοθησόμενον πανηγυρικὸν φύλλον τῆς « Ἀληθείας » ἐπὶ τῆς τελετῆς τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ μεγάλου Ἡπειρώτου Γ. Ἀβέρωφ, εὐαρεστήθητε νὰ δημοσιεύσητε τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα, ὅπερ μοὶ ἀπεστάλη ἐκ Μετσόβου:

Κωνστ. Ἀραβαντινὸν

Ἀθῆνας

Παρακαλοῦμεν ν' ἀντιπροσωπεύσητε αὐτόθι τὴν ἡμετέραν Κοινότητα κατὰ τὴν προσεχῆ ἀνακομιδὴν τοῦ αἰοδίου Ἀβέρωφ, καταθέτοντες στέφανον καὶ προσφωνοῦντες καταλλήλως ἐν ὀνόματι αὐτῆς.

Ἐφορεία Μετσόβου

Ἄτυχῶς τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, καίτοι ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τοῦ Σαββάτου ἀποσταλὲν ἐκ Μετσόβου, μόλις τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς ἀφίχθη εἰς Ἀθῆνας, δὲν περιῆλθε δὲ εἰς χεῖράς μου εἰμὴ μετὰ τὴν τελετὴν, οὕτω δὲ ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ ἐκπληρώσω τὴν δοθεῖσάν μοι ἐντολήν. Καὶ θὰ αἰσθανθῶσι βεβαίως βαθεῖαν λύπην οἱ συμπολίται τοῦ αἰμνήστου εὐεργέτου διὰ τὴν ἀτυχῆ ταύτην καθυστέρησιν, ἧς ἕνεκα δὲν ἀντεπροσωπεύθη καὶ ἡ εὐγνώμων γενετικὴ εἰς τὴν ἱερὰν πομπήν, δι' ἧς δλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς ἐτίμα χθὲς τὸ ὑπέροχον αὐτῆς τέκνον

Ἀθῆναι 28 Ἀπριλίου 1908

Μετὰ βαθεῖας ὑπολήψεως

K. ARABANTINOS

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Εὐτυχῶς ὅτι δὲν ἔλειπεν ὁ στέφανος τοῦ Μετσόβου τῆς περιλημμένης γενετικῆς του ἀπὸ τὴν σωρὸν τοῦ αἰμνήστου Ἀβέρωφ. Οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντες Μετσόβηται φόρον ἐλάχιστον ἀποτίοντες εἰς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου συμπατριώτου των κατέθεσαν αὐθορμητῶς ἐξ ὀνόματος τῆς πατρίδος των βαρύτεμον στέφανον διὰ τῶν κ. κ Βασιλ. Κρίτσα καὶ Β. Ζαούση.

ΔΥΟ ΤΕΛΕΤΑΙ

Τὴν μ.μ. τοῦ Σαββάτου ἐγένετο ἡ στέψις τοῦ ἔξωθεν τοῦ Σταδίου ἀνδριάντος τοῦ Ἀβέρωφ ὑπὸ τοῦ Διαδόχου ὡς Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, προσφωνοῦντος τοῦ κ. Λάμπρου.

Τὴν δὲ πρῶτὴν τῆς Κυριακῆς ἐγένετο ἡ στέψις τῆς ἐν τῇ Ἀβερωφείῳ Στρατ. Σχολῆ τῶν Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν προτομῆς τοῦ αἰμνήστου ἀνδρὸς παρουσία τοῦ διοικητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Δαμιανῶ ἀντισυνταγμα. τοῦ πυροβ. καὶ ὄλων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ πολιτικῶν καθηγητῶν ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ. Παρίστατο ἐπίσης προσκληθεὶς ὁ ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης Ἀβέρωφ κ. Λουδ. Διμητρίου. Ἄπαντες οἱ μαθηταὶ Εὐελπίδες καὶ Ὑπαξιωματικοὶ ἐπίτηδες ἀνακληθέντες ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου στρατῶνος των παρετάχθησαν περὶ τὴν προτομήν, παρουσιάσαντες ὅπλα κατὰ τὴν ὥραν τῆς στέψεως τῆς προτομῆς ὑπὸ τῶν δύο ἀρχαιτέρων μαθητῶν τῶν Σχολῶν. Πρὸ τῆς στέψεως ὁ μὲν ὑποδιοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. Δ. Παρασκευάσπουλος ταγματάρχης τοῦ πυροβολιπροσφώνησεν ὡς ἐξῆς:

Κύριε Διοικητά, Κύριοι,

Ἐπὶ τῆς τελομένης σήμερον ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Γεωργίου Ἀβέρωφ αἱ Δύο Σχολαὶ συνεργῶμεναι προσφέρουσι ἐλάχιστον φόρον εὐγνωμοσύνης, στέφουσαι τὴν προτομήν τοῦ ἀγγῆρ τῆς μνήμην εὐγενοῦς τῆς φίλης πατρίδος τέκνου.

Εὐέλπιδες καὶ Ὑπαξιωματικοί.

Διὰ τῆς ἐπιμελείας σας καὶ τῆς συναισθησεως τοῦ σκοποῦ τῆς βασιλοπρεποῦς δωρεᾶς τοῦ Μεγαλοιδεάτου Πατριώτου φανήτε ταύτης ἀντάξιοι. Συνεχίσσατε τὰς ἰδέας ἐκείνων, οἵτινες μίαν μόνον σκέψιν εἶχον, ὑπὸ ἐνὸς μόνου αἰσθηματος ἐκινουῦντο, πῶς ἡ ἀγαπητὴ πατρίς νὰ καταστῇ Μεγάλη καὶ Σεβαστή. Τὴν ἰδέαν ταύτην βλέπομεν κυριαρχοῦσαν καὶ εἰς τὴν προίκισιν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς διὰ καλλιμαρῶντο μέγαρου δυναμένου νὰ περιλάβῃ μαθητὰς διὰ μέγαν Ἑλλάδα.

Διὰ τῆς διαγωγῆς σας, τῆς ἀκαταπόνητου ἐργασίας σας τῆς στρατιωτικῆς σας καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως, προσπαθήσατε νὰ συντελέ-

σητε εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ σκοποῦ, δὲν ἀναιρεῖσθε ὁ Μέγας Πατριώτης.

Ὁ σκοπὸς αὐτὸς ἄς εἶναι ὁ φάρος ὁ καθοδηγῶν ὑμᾶς, ὁ ἐμπνέων ὑμᾶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος. Παραδειγματισθῆτε ἐκ τῆς πρὸς αὐτὴν πίστεως τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου. Ἡ σύμφωνος πρὸς τὰ ὄνειρά του διαγωγή σας ἐν τῷ πειρατικῷ σας σταδίῳ θὰ ᾔηται ἡ καλλιτέρα εἰδείξις τῆς πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης.

Κατόπιν δὲ ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν ὁ Εὐελπίς λοχίας Μουτούσης—ἀσθενούντος τοῦ ἐπιλοχίου ἀρχηγοῦ τῆς τάξεως—προσφώνησεν ὡς ἐξῆς:

Οἱ μαθηταὶ ἀφοτέρων τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν ἀποτίοντες φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς Σε τὸν Ἐθνικὸν Εὐεργέτην, ὅστις, καίτοι ἐν τῇ ξενίᾳ καθ' ὅλον τὸν βίον του διαμένων μεταξὺ τῶσων καὶ τῶσων ἄλλων Ἐθνικῶν Εὐεργετημάτων, δι' ὧν ἀνεδείχθη ἡ κορωνὶς τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐμερίμνησας, ἵνα στεγάσῃς ἡμᾶς ὑπὸ τὸ καλλιμάζμτρον τοῦτο μέγαρον, στέφουσαι σήμερον τὸν Ἀνδριάντα σου διὰ τοῦ ἐκ δάφνης τούτου στερᾶντο τοῦ μικροῦ μὲν τὴν ἀξίαν, ἀλλὰ συμβολίζοντος ἀφ' ἐνὸς τὴν Δόξαν καὶ Ἀθανασίαν, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὴν αἰδέειον καὶ ἐγκάρδιον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν θαυμασμὸν πρὸς τὰς πράξεις σου καὶ εὐχόμεθα, ὅπως χρησιμεύσῃς ὡς παράδειγμα εὐγενοῦς ἀπομιμήσεως καὶ πρὸς τοὺς μεταγενεστέρους πρὸς δόξαν καὶ μεγαλεῖον τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος.

Καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ σεμνὴ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἰδιαίτερα αὐτῆ στρατιωτικῆς τελετῆς.

ΟΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ

Πλὴν τῶν ἐξ Ἀλεξανδρείας στεφάνων ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ αἰμνήστου ἀνδρὸς κατετέθησαν πλείστοι μετὰ τῶν ὀπίων καὶ ὁ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐκ δάφνης, τοῦ Διαδόχου, τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, τοῦ δήμου Ἀθηναίων, τοῦ Μετσόβου Πολυτεχνείου, τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων, τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, τοῦ Ὁμοσπ. Ἀθῆνῶν, τοῦ συνδέσμου τῶν ἑλλήν. Ἀθλητικῶν Σωματείων, τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου, τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Γεωπόνων, τοῦ Ἀβερωφείῳ Ἐφηβείου, τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συλλόγου Κυριῶν, τοῦ Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, τῆς Ἡπειρωτικῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς Ἐπιχοῦρου τῶν Ἡπειρωτῶν ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Κοινοῦ τῶν Θεσσαλῶν τοῦ ὁποίου ἰδοῦ τὸ σχετικὸν ψήφισμα.

Τὸ Κοινὸν Θεσσαλῶν ἐν Ἀθῆναις ψηφίζει

1. Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐκ φυσικῶν ἀνθέων ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ Ἐθνικοῦ εὐεργέτου Γεωργίου Ἀβέρωφ εἰς ἐνδείξιν Πανθεσσαλικῆς εὐγνωμοσύνης, μὴ παριδόντος ἐν τῇ ἀνεξαντλήτῳ εὐεργετικῇ αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους δράσει νὰ πλουτισθῇ καὶ τὴν Θεσσαλίαν δι' ἔργου μεγίστης σκοπιμότητος. Τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς.

2. Νὰ παρεκολληθῶσιν ἐν σώματι ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τὴν ἀνακομιδὴν τῶν ἱερῶν λειψάνων αὐτοῦ. καὶ

Ἐκλέγει πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ὑπὸ τῶν κ. κ. I. Κουτσοδημητρίου, K. Κανταρτζῆ, Ἀλ. Ἀναστασιάδου καὶ Δ. Χατζηγιάννην.

Ὁ Προεδρεύων Ὁ Γραμματεὺς Περικλῆς Ἀλεξανδρῆς M. Δύλλας

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Διὰ τὸ ἀπαράμιλλον αὐτὸ καὶ πρωτοφανὲς καλλιτεχνικὸν πανόραμα τῆς ἀποθεωτικῆς πομπῆς τοῦ Ἀβέρωφ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξελίσσεται σήμερον διπλῆ δεκαεξαετίδος ἡ « Ἀλήθεια »—χωρὶς ἐν τούτοις οὐδεμίαν αἰξίον τῆς τιμῆς— καὶ τὸ ὁποῖον εἰμεθα βέβαιοι θὰ γοητεύσῃ καὶ θὰ συγκινήσῃ τοὺς ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον ἀναγνώστας τῆς « Ἀληθείας » δύο μόνον λέξεις θὰ ἴπομεν διὰ τὰς ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰκόνας, ὧν πλουσιωτάτην συλλογὴν εἶχε λάβει ἡ « Ἀλήθεια » ἐξ ὧν τινες ὀφείλονται εἰς τὴν εὐγένειαν τοῦ κ. Γεωργιάδου, τοῦ γνωστοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἐμπόρου Αἰγυπτιακῶν καλλιτεχνικῶν προϊόντων, ἐπίσης δὲ διὰ τὰς ὡραίαις ἐκ Πειραιῶς εἰκόνας τοῦ καλλιτέχου φωτογράφου κ. Ἀναστ. Γαζιάδου, ὡς καὶ διὰ τὰς μοναδικὰς ἐν Ἀθῆναις φωτογραφίας τῆς κηδείας ἀνερχομένης τὴν ὁδὸν Ἐρμού ληφθείσας ὑπὸ τοῦ ἀριστοτέχου φωτογράφου κ. Σανθοπούλου.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Πώλησις Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς με προκαταβολὴν Δραχ. 15. ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 0/0

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ Η "ΑΛΗΘΕΙΑ,"

Ἀνταποκρινομένη εἰς τὸ αἶσθημα ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ἀφιέρωσε τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ διπλοῦν μάλιστα δεκαεξαετίδων μὲ 35 μεγάλας εἰκόνας τῆς ἀνακομιδῆς καὶ τῶν Ἀβερωφείων ἰδρυμάτων, εἰς τὸ γεγονός τὸ ὁποῖον ἐπινεύσει τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας εἶναι τὴν σιγμὴν ταύτην τὸ ἀντικείμενον τῆς ἑθνικῆς λατρείας καὶ θαυμασμοῦ.

Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀβέρωφ καὶ τὸ ἔργον του τὸ ὠραῖον καὶ τὸ ἐθνικὸν ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ σήμερον τὰς στήλας τῆς « Ἀληθείας », τῆς ἐξαιρουμένης πᾶν τὸ ἐθνικὸν, καθὼς πληροῦ τὰς καρδίας παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ὡς ἐκ τούτου κατ' ἀνάγκην ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἐπόμενον φύλλον ἡ τόσον ἐνδιαφέρουσα καὶ ποικίλη ὕλη τῆς « Ἀληθείας » εἰς τὴν ὁποίαν ἐντροφυῶν οἱ ἀνὰ πᾶσαν ἑλληνικὴν γωνίαν ἀναγνώσταί μας.

Τουτοτρόπως εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θέλομεν δημοσιεύσῃ τὴν μετὰ τόσης ἀνυπομονησίας ἀναμενομένην πρωτοφανῆ διάλεξιν περὶ τοῦ κατὰ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ ἐπισυμβάντος σκότους καὶ σεισμοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Λαμπάκη, γραμματέως τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως τοῦ σοφοῦ ἐρευνητοῦ τῶν χριστιανικῶν ἡμῶν κειμηλίων.

Ἐπίσης θὰ συνεχισθῇ ἡ δραματικὴ ἱστορία « Τῆς σφαγῆς τοῦ Δεῖλεσι » ἡ ὁποία συνεχίσθη προδ' τεσσαροκταετίας τὸν κόσμον δλόκληρον καὶ ἀγνοουσαν εἰς τὰς λεπτομερείαις εἰς τὴν παρούσαν γενεάν *).

Ἐπίσης ἡ σκηνὴ τοῦ νεοανακαλυφθέντος δράματος τοῦ Μενάνδρου « Οἱ Ἐπιτρέποντες » καθὼς παρεστάθη ἐν τῷ Παρνασσῷ με εἰκόνας τῆς σκηνῆς.

Τὰς ρομαντικὰς ἱστορίας διασήμων γυναικῶν. Πρωτότυπον ἄρθρον περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος. Ἄλλα ἄρθρα ἐπικαιρα καὶ ἐνδιαφέροντα. Προσέει παγκόσμιον Ἐπιθεώρησιν, σκόρπια φύλλα, περὶ ἔργα, στήλη χιονομοιρική καὶ σατυρική, παίγνια διαγωνισμοὶ καὶ ἄλλα ἄρθρα σοβαρὰ καὶ εὐτράπελα.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ," Ἀποτελοῦσα εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους τόμον ὀγκώδη εἰς μέγα σχῆμα 450 σελίδων ἀντιστοιχοῦντα πρὸς σελίδας 1500 εἰς 8ον μὲ 800—1000 εἰκόνας, ἀποτελεῖ τὸ εὐχαριστιότερον καὶ διδακτικώτερον τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τὸ πλουσιώτερον καὶ ὠραιότερον λεύκωμα τῶν κατὰ τὸ ρεῦσαν ἔτος συμβάντων, τὸ δυνάμενον νὰ τεθῇ ἄνευ δισταγμοῦ εἰς τὰς χεῖρας οἰουδήποτε ἀναγνώστου παντὸς φύλου καὶ ἡλικίας.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ" ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ ΔΥΟ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τῆς μὲν κοινῆς ἐπὶ λείου ροδόχουρον χάρτου ἢ ἐτησίᾳ συνδρομῇ διὰ τὸ ἔδωτερον εἶναι δρ. 6 τοῦ δὲ ἐξωτεροῦ 10 ὄρ. Τῆς δὲ πολυτελοῦς ἐπὶ λευκοῦ στιλπνοῦ χάρτου ἐν τῷ ἐδωτερικῷ δρ. 12 καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὄρ. 20. Τὸ ἡμῶν ἢ ἐξάμηνος.

Εἰς τοὺς προπλήρωντας ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γραφεῖον μας (ὁδὸς Λέκα) ἢ εἰς τὰ κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους μας ἐξάμηνον συνδρομὴν διδονται δωρεὰν δύο ἐκ τῶν θαυμασίων καὶ μοναδικῶν πανηγυρικῶν φύλλον μας. Εἰς δὲ τοὺς προπληρωντάς ἐτησίαν συνδρομὴν τέσσαρα πανηγυρικὰ φύλλα.

* Οἱ θέλοντες νὰ παρακολουθῶσι τὴν ἐνδιαφέρουσαν διήγησιν δύναται νὰ λάβωσι δωρεὰν τὰ δύο προηγουμένα φύλλα ἀπὸ τοῦ Γραφείου μας, ὁδὸς Λέκα 24.

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Σ. Κ. ΒΟΥΛΕΤΑ

Τελείως καταρτισθὲν κατέστη ἐν τῶν καλλιτέρων Φαρμακείων τῶν Ἀθηνῶν κατακτῆσαν τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τῶν πελατῶν χάρις εἰς τὴν μετ' ἐπιστημονικῆς ὄντως ἀκριβείας ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν. Χημικὰ προϊόντα ἐκ τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν οἰκῶν. Μεταλλικὰ ὕδατα πρόσφρατα. Συλλογὴ ἐιδικοτήτων. (Specialités). Φάρμακον ἀβλαβέστατον δοκιμασθὲν καταστρέφον τελείως τὴν πυτυρίαν καὶ προλαμβάνον τὴν πτώσιν τῶν τριχῶν. Coldcream ἄριστον κατὰ συνταγὴν ὄλων νέαν. 45 ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 45

PHARMACIE FRANÇAISE ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΒΑΒΥΘΕΡΟΠΟΥΛΟΥ 31 ΟΔΟΣ ΣΤΑΙΟΥ, ΑΡ. ΤΗΛ. 376

Τὸ τελεσιότερον καὶ πλουσιώτερον Φαρμακεῖον. Φάρμακα γνήσια τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων. Ἀποθήκη ἐιδικοτήτων (SPECIALITES) Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν. ΓΔΑΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΟΛΑ ΤΑ ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ Πλουσία συλλογὴ θερμομέτρων, Ζωνῶν κοιλίας, Ἐλαστικῶν καλτσῶν, Δεμάτων, Κηλεπιδέσμων, Ἀνασπαστήρων (Suspensoirs), Πτυελιθρῶν, τεχνητῶν ὀφθαλμῶν καὶ ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν εἰδῶν. Τὸ Φαρμακεῖον πλουτίζεται καθ' ἐκάστην διὰ τῶν νεωτέρων ἐιδικοτήτων (SPECIALITES), νέων φαρμάκων κλπ., διακρίνεται δὲ διὰ τὴν ΑΡΙΣΤΗΝ ποιότητα τῶν φαρμάκων καὶ τὰς ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ ΤΙΜΑΣ

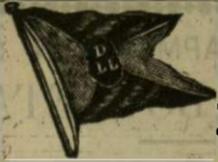
Εἰς τὸν ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ Σ. Α. ΡΟΚΚΟΥ

ΤΑΧΕΙΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ τῶν ἐλαττωμάτων παραμορφώσεων καὶ τῶν δυσμορφῶν τῆς ρινός. ΤΕΛΕΙΑ ΙΑΣΙΣ τῶν ἐξανθημάτων, παυδῶν, τριχοπτώσεως, πιτυρίσεως, ρυτίδων, τριχόπτωσης, παχυσαρκίας, κέλων, τριχογράφου, κακοσμίας καὶ ὑπεριδρώσεως. ΡΙΖΙΚΗ ΕΞΑΙΡΕΣΙΣ τῶν τριχῶν, αἰτινας δὲν ἀναφύονται πλέον, ἄνευ πόνου καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἔπι τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου τῶν χειρῶν κλπ. ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ καὶ ἐκάστην διὰ τὴν ἀξίαν τῆς κόμης καὶ διὰ τὴν τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος ΚΑΛΛΟΝΗΝ 10-12 καὶ 4-6 Κυριακὰς μόνον πρωίαν 37 Ὁδὸς Πανεπιστημίου 37

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Μὲ πᾶσαν εὐκολίαν πληρωμῆς, ἡ κατὰ δόσεις καὶ τοκοχρεωτικῆς καὶ μετὰ μικρὰς τιμὰς οἰκόμεθα ἐν Νέῳ Φαλήρῳ καὶ ἐν Πειραιεὶ ἀπὸ 200 πῆχ. ἕκαστον μέχρι 40,000 πῆχων πρὸς 2—15 δραχμὰς ὁ πῆχυς, κατὰλλήλα δι' ἐργοστάσια, ἀποθήκας, μαγαζεῖα, οἰκοδομὰς κτλ. Ἐπίσης ἐνοικιάζονται τοιαῦτα πολυετῶς Ἐκτακτοῦ εὐκαρία διὰ τοὺς μεταπωλητάς. Ἐπίσης ἐνοικιάζονται ἀποθήκαι διὰ σιτηρὰ, ἔυλειαν, βιομηχανικὰ προϊόντα κτλ. πρῶτης τάξεως, ὡς καὶ μαγαζεῖα παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Πειραιῶς καὶ ἕτερα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φίλωνος ἐν Πειραιεὶ πλησίον τῆς παραλίας. Διευθύνσις: Κύριον Νικόλαον Α. Μελετόπουλον «Γραφεῖα Συμβάσεων καὶ Τεχνικῶν Ἐργασιῶν», ὁδὸς Εὐριπίδου 6.— Ἀθήνας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΣΠΟΠΟΥΛΟΣ Καπνὲς πορὸς (Χαυτεῖα) Ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ εἶδη τῶν καπνῶν καὶ σιγαρέττα.

DEUTSCHE LEVANTE - LINIE
ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΦΙΧΘΕΝΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ
 Το ατμόπλοιο «Samos» τὴν 19 Μαρτίου εἰς Ἀμβέρσης
 Το ατμόπλοιο «Pera» τὴν 25 Μαρτίου εἰς Ἀμβούργου
 Το ατμόπλοιο «Paros» τὴν 1 Ἀπριλίου εἰς Ἀμβούργου
 Το ατμόπλοιο «Volo» τὴν 7 Ἀπριλίου εἰς Ἀμβέρσης

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ
 Το ατμόπλοιο «Naxos» τὴν 11 Ἀπριλίου εἰς Νιουκάστλ καὶ Βορδῶ
 Το ατμόπλοιο «Galata» τὴν 14 Ἀπριλίου εἰς Ἀμβούργου
 Το ατμόπλοιο «Lipsos» τὴν 15 Ἀπριλίου εἰς Ἀμβούργου
 Το ατμόπλοιο «Cyprus» τὴν 17 Ἀπριλίου εἰς Ἀμβούργου-Ἀμβέρσης

Ὁ Γενικὸς Πράκτωρ
Ε. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 1908

4	Μεγάλα κέρδη	εἰς	100.000	ἐκ	400.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη	εἰς	25.000	ἐκ	100.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη	εἰς	10.000	ἐκ	40.000	Δραχμῶν
12	Κέρδη	εἰς	5.000	ἐκ	60.000	Δραχμῶν
20	Κέρδη	εἰς	1.000	ἐκ	20.000	Δραχμῶν
1644	Κέρδη	εἰς	100	ἐκ	164.100	Δραχμῶν
2312	Κέρδη	εἰς	50	ἐκ	115.500	Δραχμῶν
4000 ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν.					900.000	Δραχμῶν

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27)10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι μόνον 300.000 τετραδράχμων γραμματίων, ὑπ' ἀριθ. 1—300.000. Μόνον οἱ ἀριθμοὶ ο἗τοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρώσεως, κατὰ τὴν κληρώσιν ταύτην. Κατόπιν, θὰ ἐκδοθῶσι μονόδραχμα γραμματία, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ' ἀριθ. 300.000 ἄχρις 1.000.000 θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρώσεως καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοὶ.

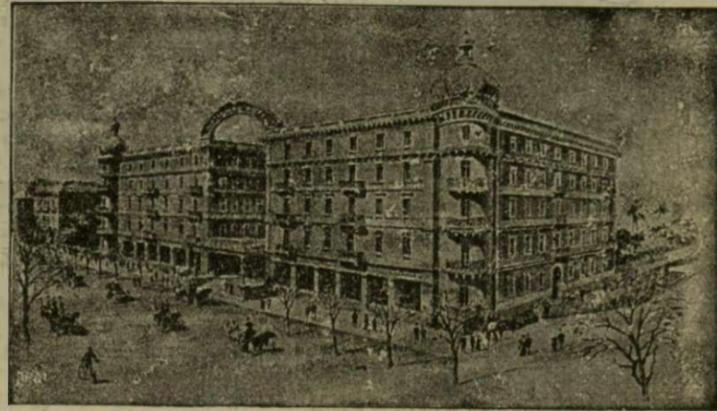
Γραμματία πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημόσιαις ἀρχαῖς, εἰς τὰς Τραπεζὰς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τὰς διυλιστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς ΔΡΑΧΜΙΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἑκαστον, ἰσχύοντα διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἑκαστον γραμματίων, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσιν πληροφωρίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ:

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, Εἰς ΑΘΗΝΑΣ.
 Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1/12 Ἰανουαρίου 1908.
 Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

THE NATIONAL HOTEL-CAIRO

(ΕΘΝΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ - ΚΑΪΡΟΝ)

Ἔχει ὅλας τὰς νεωτέρας ἀνέσεις καὶ πολυτελείας. Ἠλεκτρικὸν φῶς παντοῦ, καὶ ὑδραυλικά ἀσάνσερ δι' ὅλα τὰ πατώματα.

Περιέχει 200 δωμάτια καὶ διαμερίσματα ἐπιπλωμένα μεγαλοπρεπῶς. Ἐνυψωρὸν σκεπασμένην βεράντα, αἰθούσας σφαιροειδοῦσιν καὶ καπνίσματος. Ἀμερικανικὸ Μπαρ, καὶ ὅλας τὰς νεωτάτας ὑγιεινὰς διατάξεις. Τὸ Ξενοδοχεῖον στέλλει ὁμηγεμόνους εἰς ὅλας τὰς ἀφίξεις τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἔχει ἀντιπροσώπους εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ Πόρτ-Σαῖδ.

P. E. HERGEL Directeur

LE PETIT CORDONNIER
Α. ΜΠΕΗΣ
 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
 Περιεργὸν ὅλοι παπούτσια ΜΠΕΗ φοροῦν !!!

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ
 τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἐταιρίας. Ἐν τῷ Ὀφθαλμολογικῷ Σχολῷ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων σπουδάζας.

Θεραπεύει
 τοὺς πάσχοντας ἐκ νοσημάτων **ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ**

ἐν τῇ τελείᾳ Ὀφθαλμολογικῇ του Κλινικῇ, ἐφαρμοζὼν τὰς τελειότερας τῶν θεραπειῶν

Τραχώματα, Καταρράκτιν, Τριχιάσεις, Δακρυρροίας, τὸν Στραβισμόν (ἀλλοθωρίαν). Ἐκλογή ὑέλων διὰ μύσπας, πρεσβύπας καὶ κοπιώδη δρασιν, τὰ λευκώματα, γλανκώματα κλπ.

20 - ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - 20

ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΟΣΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ

Τέλειον ἡγγυημένον ἐφευρεθὲν παρὰ διασήμευ Ἰατροῦ καθηγητοῦ, πωλεῖται παρὰ τῷ κουρεῖῳ Παγώνῃ (πλατεία Ὀμονοίας). Ὡς γενικοῦ ἀντιπροσώπου. Ἐκαστον κυτίον Δρ. 1,75. Χονδρικῶς ἑκαστον 1,50, στέλονται παραγγελίαι παντοῦ. Ἐπίσης καὶ Κολώνια ἀρίστη ἢ ὀκία Δραχ. 6.

ΥΑΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἡ «ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ»

Π. Α. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ
 Διασταυρωθὲς Ἑρμοῦ—Διόλου

Προτοῦ προμηθευθῆτε τὰ οἰκιακά σας εἶδη μὴ λησμονεῖτε τὸ Ὑαλοπωλεῖον ἢ «Ὁραία Ἑλλάς» διευθυνόμενον παρὰ τοῦ γνωστοῦ ῥέκτιου βαλεμπόρου Π. Α. Ἀγγελίδου. Ἐκεῖ θήσετε εὖρει εἰς πλοσίαν συλλογὴν Λίμπες, Δίσκος, Μαχαροπήρουνα, Κοινάκια, Σερβίτια, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐπιτραπέζια εἶδη εἰς εὐθυνοῖατις τιμῆς.

Σπεύσατε! — Σπεύσατε!

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεων.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στεργίνας ἀποδοτίας εἰς ὠριμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς δ' ἐγένετο ἢ κατάθεσις, εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἔξωτερου κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1 1/2	τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ καθ. 6 μην.
2	» » » » » 1 ἔτους
2 1/2	» » » » » 2 ἔτων
3	» » » » » 4 »
4	» » » » » 5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἄνωγνοι.

ΜΕΓΑΣ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ «ΑΘΗΝΑΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ»

ΕΝ ΚΑΪΡΩ
 Boulevard-Abdel-Aziz, sara-el saha No 37
B. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ & Β. Α. ΡΑΠΤΟΥ

Ἐκτελοῦνται προσωπογραφίαι, εἰλατογραφίαι, ἀγορογραφίαι τοιχογραφίαι καὶ κάθε καλλιτεχνικῆ ἐργασία.

Τμημα κοσμησεως. Ἀναλαμβάνονται διακοσμήσεις, εἰλατογράμματος, κόλλας, καὶ γλυπτικῆς διὰ πλασῆνια. Ἀπομιμήσεις ἀπαράμιλλοι: ξύλων, μαρμάρων, κτλ κτλ. κτλ.

Τιμαὶ λογικαὶ
 ΚΑΪΡΟΝ. Boulevard-Abdel-Aziz sara el saha No 37.

ΑΡΘΡΙΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ὁ παθολόγος ἱατρός
κ. ΑΡΙΣΤ. ΦΑΣΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

δέχεται καὶ θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ἐν γένει ἐκ τῆς Ἀρθριτικῆς Δυσκρασίας καὶ τὰς ἐκ ταύτης παθήσεις ἧτοι:

Τὴν ἀρθρίτιδα καὶ ρευματισμοὺς τῶν ἄρθρων.

Τὰς ψαμμιάσεις καὶ λιθιάσεις τῶν νεφρῶν.

Τὸ ἄσθμα, ζακχαροδιαβήτην τὴν χολολιθίασιν.

Τὰς συμπαρομαρτούσας τῇ Ἀρθριτικῇ Δυσκρασίᾳ, νευραλγίας, ἰσχιαλγίας, ὀδοναλγίας, κεφαλαλγίας κτλ.

Πλατεία Μητροπόλεως Ὀδὸς Ντέκα ἀρ. 1.

Ὁρεὶ ἐπισκέψεως 8—10 καὶ 3—5

ΝΕΟ ΨΩΜΙ

Εἰς τοῦ
ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ
 22. — Ὀδὸς Σταδίου — 22.
 (Μεγάλῃ οἰκίᾳ Καλαμάρῃ).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐώδες, θρεπτικόν, γνήσιον γερμανικῆς τέχνης. — Παιδιά βανίλλιας, κέικ, φραντζόλες. Ἐτέλειον ἐργαστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανές εἰς τὰς Ἀθήνας. — Ἀγνότης καὶ πλούτος ὑλικῶν, τέχνη μοναδική, καθαριότης λάμπουσα, ἐλικρινεῖα ὀφθαλμοφανής.

Ὅλοι αἱ οἰκογενεῖαι ποῦ τρώγουσι ψωμὶ ἀγνὸ καὶ ὑγιεῖνὸ—δὲ ζυμᾶσι!—ὅλα τὰ καλὰ ξενολογεῖα εἶνε οἱ φαεινότεροι παλάται τοῦ Καρούσου, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς ἀρτοποιὸς τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως.

Ὅλοι καὶ ὅλοι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὀδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΓΕΩΡ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ

Προμηθευτὸς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου

Τιμηθέντος εἰς πλείστας μεγάλας ἐκθέσεις τῆς Εὐρώπης. Ἰδρυθεὶς τῷ 1891.

Ὀδὸς Γεωργίου Σταύρου 4.

Παρέλαβεν ὀλόκληρον τὴν συλλογὴν τῶν ἐμπορευμάτων ἢ ὅποια κατ' ἐξαιρετικὴν ἀλόγῃ ποιότητος καὶ τιμῶν αἰτίνες εἰσονται εἰς κέρδος τῶν πελατῶν γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἀπὸ πολλῶν παρέχονται ἐνδύματα εἰς ἀρίστην ὑφασμάτων καὶ με τιμὰς 20 καὶ 25 ο/ο ἔλαττον τῶν ἄλλων ὁμοίων Καταστημάτων.

Δόγῃ ἐτι αὐτοπροσώπως ἐπισκεπτόμενος κατ' ἔτος ὁ κ. Γ. Μπαλάσκα τὰ μεγαλειότερα κέντρα Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας πρὸς ἐκλογὴν τῶν νεωτέρων ὑφασμάτων καὶ παρακολούθων καὶ τὴν πρόεσον τῆς τέχνης. Ἐφέτος ἕνεκα τῆς μεγάλης συλλογῆς καὶ διὰ μεγαλειότεραν κατανάλωσιν ἐκανονίσθησαν αἱ μικρότεροι τιμαὶ διὰ νὰ εἶνε προσίται εἰς πάντας.

Ὀδὸς Γεωργίου Σταύρου 4. Μεγάλῃ οἰκίᾳ Στρατηγῶ Σμολένσκη.